

GORI SRCA

VJERSKI TJEDNIK

GOD. V.

ZAGREB, BOZIC 1950.

BR. 52

»Gospod nai reče: Ti si Sin moj, ja Te danas redilis. (Ps 2, 7)
Iz Uzla na prvi poslovni božićno sv. Mihal

BOŽIĆNI BLAGDAN Vrijednost poslušnosti

Božić je. Tako mili i dragi dan časte Isusa i zahvale Mu za prevezakom kršćanskog srcu. Zasvjetile je Njegove darove, koje je On donio i kucice naših selo. Pa i one nio ljudima i svijetu. A ti su dazovi prebogati i preobilni. Trostruki naše domovine. I stanovi po našim trgovištima i gradovima. Svetilo ih je cijelom svijetu i pojedincima, da se je obasjalo. Kao ono pastire na betlehemske poljanama. Onda je njima rekao, a sada nama govoril Andeo: »Ne bojte se, jer gle, javljaju vam veliku radost, koja će biti svemu narodu; jer vam se danas roditi Spasitelj, koji je Krist Gospodin u gradu Davidovu. I eto vam znaka: Naći ćeće Djetetice povito u peleme gdje leži u jaslamu. I najednput postade s Andelom mnoštva nebeske vojske hvalite Bogu i govoreci: Slava Bogu na visini, i na zemlji mir ljudima dobre volje. (Lk. 2, 10-14).

I dolista radost, sveta radost obuzima naša srca, pa makar nas teretile bilo kakve životne poteškoće. To je dan redosti čiste i nepatovrene. Svi osjećamo, da nam se radio spas. Spasitelj ponizni i nama blizu. Ta s neba je medju nas sišao. Radi našega spaša. I od prvoga časa svoga zemaljskoga života za nas trpio. I mi pjevamo puni utjehe i nade: »O Betleme, grade slavni od Бога. Najveći si ti od grada svakoga. Jer iz tebe nam izade vođa. Isus dragi Davidova poređe. Marija ga Djeca čista porodi. I u jasle Ona Njega položi. Dostojno se Ona Njemu poklanja. I s vceljem Srca svega pozdravlja.

A onda sama od sebe, iz naše duže željne mira, izvila se i ova pjesma: »Svim na zemlji mir, veselje. Budi polag Božje volje. To sad nebo navješćuje. I glas s neba potvrduje. Dobre volje svaka duša. Grijevi više neku kuša. Nego hvali, dići Bogu. Što je poslo Sina svoga».

Marija dakle, Majka Božja, kamenje u nebu uzenesna, prva se Njemu klanja u veselju Srca svoga. Ali Mu se klanja Ona, koja je bila bez grijeha. Pa nas zato i druga pjesma opominje i potiče, da se grijevi ostavimo, sko želimo, da mi zavlačda u nama i medu nama. To je volja Božja, da grijeh izbjegavamo, a dlikmo i slavimo Boga. To su u ovoj sunznoj dolini predviđeni mriji, kojega nam ih donio Sin Božji, kad je sišao s neba na zemlju.

S takvim raspoloženjem i pjesmama na Badnji dan i u božićno vrijeme našli smo se pod božićnim drvećem. A na njemu izviesli hoće nakite, koji predstavili darove, što nam ih je donio Mali Isus. I pred Njegove nose u jaslicama stavljuju zoditelji darove za svoju djece, a brača za svoju braću. Nade se i milosrdnih srdača, koja nadaruti po koju stromašnu obitelj ili najboljines u te dane. Da tako na-

pelenice, gdje leži u jaslamu. Od svih nas On traži, kao i od Židova najprije vjeru. Vjeru razborit i dokazanu tolikim divnim Njegovim djelima. I mi Mu je rado dajemo.

Zato se radošno ponavlja u našim dušama i to neprestano: »Danas u gradu Davidovu, radio vam se Spasitelj, koji je Krist. (Lk 12, 11). Nama se radio. On nama pripada od prve suze do posljednje kapi krv. Prvi kucaji Njegova presvetoga Srca, Srca Djeteta u Betlehemu, upravljeni su Bogu Ocu i Njegovoj presvetoj Majci. A onda svakomu od nas i za svakoga nas.

Poklonimo se zato rado Srcu, ko je tako nježno bije za nas. To je ono Srce, koje svaki dan silazi s neba na zemlju u Sv. Misi i ostaje na našim oltarima radi nas. Ono ulijeva nježnu pobožnost u dušu, koja se često s Njim ujedinjuje u sv. Prci.

I kad god budemo pred božićnim jaslicama, sjetimo se, da su one slike na onoga krušnika (ciborija), iz kojeg izlazi Isus, da se sa žurhom preda našim oltarima. Od betlehemske palače do najraskošnije kuće i palače, do posljednje i najsiromasnije pošteušice, svima, svima stanovnicima je On brat, drug, prijatelj, sustanar, do konca svijeta na zemlji, a sudac i nagrada na drugome svijetu.

Zato je s neba sišao, da nam te darove doneše, a onda da za nas umre. Za sve, pa i one, koji ne priznaju Njegov dolazak s neba ili Ga zabačuju.

I Židovi su pitali: zar je ovaj s neba došao. Nije li to sin Josipa i Marije? Ali im Isus na to nije izravno odgovorio. Kao što izravnije ne odgovara ni danas onima, koji Ga neće. Za njih je kao i za Židove neshvatljiva ova velika i nježna tajna Njegova Utjelovljenja. Oni to ne mogu shvatiti, jer za to treba dobro volje, koju su imali pastiri oko Betlehema. I pošli su rado-i osvjeđeni se o onome, što im je Andeo kazao: »Naći ćeće Djetete povito u

Suze? Ta to nije bila suza, nego vahuljica sniježna, čista. Paluhuljica? Ne, pa to je Tijelo, Tijelo Malenoga Krista.

Toplina Srca Njegove Majke svoga srca k Malom Djetetu zove.

Bog je nama dao Svojeg Sina, ali i Majku svete noći ove.

Poslušnost je izvrana krepost, jer u njoj mi Bogu za ljubav štivljemo najbožje, što imamo, a to je slobodna volja. Po slobodnoj volji je čovjek samovoljno i osobno biće. Po njoj se on izdiže nad sva stvorenja na zemlji. Ona je uz razum najdživniji dar Božjih, po kojem smo gospodari svoga, što na zemlji postoji. Zato ništa nije tako dragocjeno i veliko kao volja: ni bogatstvo, ni čast ni slava, ni likavko tjelesno dobro, pa ni samo zdravje. I kad to najveće dobro naduđe žrtvujemo u poslušnosti Bogu, onda je jačmo, da poslušnost spada među najvrijednije kreposti. Toma kaže: Čovjek na može počiniti Bogu ništa veće, nego li da radi Njega podvrzne svoju volju drugome.

Sv. Dorotej pripovijeda o svom učeniku Dositeju, da je dobro do veće savršenosti i svetlosti, ne po velikoj pokorbi, nego po izvanrednoj poslušnosti. Bio je slabačna tijela, pa nije mogao da preuzima na se tjelesne strogosti, kao drugi monasi. Kako se je odrekao potpuno svoje volje tako, da je i u najmanjim stvarima ovisio o svome vodi i poglavaru. Najtocije je vršio sve napuklo, savijete i selje njihove tijekom, da su ga poslijevi smrta vidjeli u slavu skupa s onim redovnicima, koji su vršili stroge pokore.

Poslušnost daje našim običnim djelima, koja nisu ni dobra ni zla, veliku vrijednost pred Bogom. Jesti, pit, spavati, setati, razgovarati ništa ni dobra ni zla djela. No ako se ta djela čine iz poslušnosti, dobivaju veliku vrijednost pred Bogom i zasluguju nagradu u nebu. Nekada su prirođenanci htjeli da iz bakra, olove, slame načinju zlatno. Nama po poslušnosti uspijeva, da iz bezvrijednih djalja dobijemo zlatno zasluga za nebo.

Da poslušnost bude savršena, valja u prvom redu da čovjek sluša spremno. Sv. Bernardo kaže: Ako se pokoravaš zapovijedi, mrzvoljasto i protiv volje, i poglavaru tjerice svoj sud, mrzljav je protiv njemu, tvoje je pokorost poslušnosti. Treba služiti dobrom voljom, kao da služi Bogu, a ne čovjeku, opominje sv. Pavao.

Maleni Žadec bio je na drvetu, kad ga je Gospodin opazio. Čim je čuo poziv Isusov, smjesta je sisaš na drvetu i pratio ga s veseljem. Apostole Isus poziva, da: »Ja ali jedje, i gde on odmah ostavljava sve i idu za Njim. I naša poslušnost treba da bude brzo i dobrovoljna, a ne ljenja i spor. Ako je tijelo životno, ima čovjek brže i spretne kretnje. Isto tako je čovjek brži i spreman na djelo, ako posjeduje pravu krepot poslušnosti.

Treba da jednako spremno slušamo u stvarima, koje su nam ugodnije i u stvarima, koje su nam neugodne. U ugodnim stvarima treba da imamo na umu više zapovijedi, nego ugodnost, pa da nam i takve poslušnost biti zaštitna za nebo.

Bližnje pripovijeda o jednoj pobuđenoj redovnici, da joj se za vrijeme molitve ukazalo Djetete Isus. Isus je očarao iščeznuo, kad je redovnica bila pozvana da izvrši jednu tačku dnevnog reda. Kad se vratila u deliju, ukazao joj se opet Isus, no u odrasloj spodobi, te ju je pohvalio, rekavši: Zato sam i tvoju srcu ovako narušao, jer si spremna poslušati dnevnu odredbu.

Poslušnost naša treba da bude radosna. Sv. Bernardo kaže: Radost u licu i prijaznost u riječima daje poslušnosti novu ljeput. Sv. Apostoli su bili veseli, kad su za mne Isusov mogli trijepiti i umrijeti.

Pokoravljamo se i mi spremno i veselo svim poglavarima, bilo svjetovnim bilo duhovnim.

SVETE NOĆI OVE

Zemlja je bila puna bora, zemlja je bila puna zala, kad je u njeno kralo palo, pala jedna suza malaa.

Suza? Ta to nije bila suza, nego vahuljica sniježna, čista. Paluhuljica? Ne, pa to je Tijelo, Tijelo Malenoga Krista.

Toplina Srca Njegove Majke svoga srca k Malom Djetetu zove.

Bog je nama dao Svojeg Sina, ali i Majku svete noći ove.

Razmatranje uz jaslice

si radi Sina svoga prvorodenoga, i zavi Ga u peleci, i polazi u jaslicu jer ne bijade sa njih mjestu u svratištu (Luka, II., 7).

Hladne jedne prosinčake večeri Marija i Josip oblažuju bethlehemske kuće i svratišta trazeći, gdje bi se mogli skloniti i odmoriti od dugog i napornog puta iz Nazareta u Betlehem. Marija je pod svojom precistom srecem nola Dijete i osjećala da, je Josi se približuje vrijeme, pak je se sabojom u duši šekcivala, kako li Josipa poči sa rukom kada kakav kutak u bethlehemskim kućama ili svratištima. A on nije naišao mjesto u svratištu. Tek na velike molbe Josipove gambo se je arce jednog bethlehemskog stanovnika, koji im dozvolio, da mogu prenesti u njegovoj stali izvan grada. A kada su bili ondje, dove vrijeće, da Ona parodi. I rodj. Sina svoga prvorodenoga, i povi Ga u peleci, i polazi u jaslice.

Sin Božić, Gospodine neha i ženjile spo kame je postalo sve, što je postalo dočarivo, na ovaj svjetlost redio se u zadnjem stolici. Prvi Mu je ležao bez napravljenog od malo slame, koja je preostala životinjama. Vol i magarc sa mušu u hladne noći, pruži svojim daskama male toplove, da se ne bi smrazno od hladnoće ravnodušnosti, kojom su Ga ljudi dočekali. Ali zato nebeska svjetlost obasjala staleku i nad njom vojnica andeoski zapjeva nebesku pjesmu: »Slava Bogu na vlasni, a na nesuši mreži ljudstva, koji su dobre volje! Hladni bethlehemski stanovnici ostadele siljegi i za ovu svjetlost, oni ostadele gihu i za ovu pjesmu. Samo pripremili, neuklasipli osjetile se ponukanim, da se pođu pokloniti. Onama, koji će sviravaju, nema propovijedati Evandželje. Oni rekale jedan drugome: »Najđemo da Božiću jedna vidiš, što je to, Šta se je dogodilo? Na istoku se počakala tedeća svijetlica, Ali sa njom polaze same tri mudračice, koji su svim svojim srcem i svom svojim duhom težili za Isusom i Pravdom.

Medutin ljudi, ne daju Djetetu, da se mirom odmaru na u stalicu. I tako se je radio kao najljubljivi među najljubljima, kao najsmajljiva među najsmajljima, bezumni strah Horor: stražde Djetetu da Ga pogublji. I Djetetu mori bježati. Tvrde jaslice mora zamjeniti tegobnim putovanjem na mrežicu majčinim rukama. Tjeraju Ga iz bijedne stalice, iz srmanjih jaslica. Ali, sve, jma dove i svoji Ga ne primile.

Tako je bilo onda prvoga Božića Mnogo drukčije nije ni danas. I danas Isus traži duše, koje će Ga primiti; traži srca, u kojim bi se mogao odmarati. Traži, duše i srca, koja bi Mu temeljno svoje ljubavlju dala zadovoljstvo za tolke tiske uvrde, kojima je svakodnevno po svim krajevinama zemlje izloženo. Osobito ovih svetih božićnih blagdanih Isus traži ljudje dobre volje, koje bi radio i dragovoljno primili Njega i Njegov nebeski Mir.

Isus se je povukao u Stalac, da se ne bioko Njega našlo nista, ali bi se na sebe moglo privuci našu pažnju. Pastiri i mudraci bi Ga teško bili mogli pronaći, kada bi se On bio radio u nekom svratištu. Ovakvo, u stalicu, dovoljno je bilo doći do njena ulaza i Isus je odmah bio pred njima. On je bio sve, što se je u stalicu našla. M: pak, ako ovih dana i primarno Isusa u naše kaže i u naša srca, okružujemo u naši kapi i s ga ko zemaljskih dobara, da se od njih On nista kako ill' eti vrlo malo vid. Ako hoće da daktile da dostojno dočekamo i gospodarske blagdane Isusova Povredjenja, moramo od naše duše napraviti bethlehemsku stalu, u kojoj će se Isus nalaziti na prvom mjestu, u kojem će sve vrijediti samo i Isusu i po Isusu.

Božanskom Djetetu ljudi odješi dati, da se mirne odmaru ni u stalicu. Pred ljudskom ratnjinom i pred njihovim bezumanim strahom On je morao bježati i u Egipat.

Nastranom sentimentalnost modernog čovjeka može čakom razmještiti romanika jaslica Ali, kada Isus poraste, kada On s visine Gore naviješta naraku pravde, milosrđa. Ljubavi, ponosnosti i održicanja, kada u Golgotu nosi Šefski križ - na njemu umire, onda se nazari malo njih, koji su pospravni i sljedili Isusu. I kao što se bor poslijepo bethlehemske blagdane iznos, te naših kuća, tako se isto često događa, da krišćani vrlo brzo gaborave poeziju jaslica i poput Her-

Isusovo rođenje Božić

Car August izdaje zapovijed, da se u rimskom carstvu popiće sav svijet. Zapovijedi su se pokoriti i Bladens Djevice Marija i sv. Josip. U svrhu počasa podi su obojici u grad Betlehem, jer je sv. Josip potjecao iz kuće i plemenita Davidova, a David se radio u Betlehemu. Iz Nazareta u Betlehem trebali su za put 4 dana. Dodavali u Betlehem sljedeće nisu mogli dobiti stanu, jer su sve stanove vedu zapošljivi putnici, koji su došli prije njih. Njih su preuzeo drugo nego da se skidnu u jednu spilju, koja je služila za stalu, kamo se sklanjala stoka, kad je bilo nevjritevno. Među je vlasti, a Isusa povila u pelećem i polozila u jasle na slamu.

U blizini su bili bethlehemske stale načinili pastiri, koji su bježeli i čuvali nošnju stražu kod svoga stada. Najmodnji kada da se nebo otvorio. Pasture obasjala velika svjetlost. U svjetlosti sida Andeo kaptinira, a ond se prepadeće i ređe im Andeo. No bojiti se, jer già, ja vijam vani velikih radosti, koja će biti svenu narodu; jer van se danas rodila Spasitelj, koji je Krist Gospodin, u gradu Davidova, eto vani znak: Natiće Djecatice povito gaje mlađu u jaslinu (Lk 2, 10 – 12). Kad je Andeo svršio svoj govor, pasturi oprijede, kada je kovo Andeo pridružio veliko mnoštvo drugih Andela, i svi su zajedno zanošno pjevali: »Slava Bogu na vijini, a na zemlji mir ljudima dobro vijeti. Ovo je najljepša pjesma što je ikada bilo u hujdu ušlo. Od tog vremena na mlijanu kršćansku s posebnim veseljem ponavljaju ovu divnu andeosku pjesmu, a Kraljevička ju Crkve spominje u svetog Mis gottovo svaki dan.

Kad je nestalo svjetlosti, sokalili su pasturi jedan drugoga: »Hadjamo do Betlehema, da vidimo to, što se dogodilo, što nam je objavio Gospodin. I dodješi surno, i načoje Mariju i Josipu. Djecatice, pitje leti u jaslinu (Lk 2, 15 – 16). Pasturi se puni vjere, poklone Isusu kog Bogu, a Majci Mariji pripremio sve, kako im se javio Andeo, što im je rekao i što su Andeli pjevali. Utvrđuju su pasturi pripređujući po čitavoj okolici radomni doživljaj, što su ga dočekivali u veličanstvenoj Badnjak noći. Tako su, eto pobati pasturi prvi širiteći svetog Evandželje.

Obranjanje uspostavio na rođenje Isusovo je uvijek nov i uvijek radostan doživljaj. Nema povijesnoga događaja, a na vjerskoga blagdana, koji bi u ta-

ga. Djecatinstvo Majke Božje prije počela, u periodu i posljedje počela jedan je od temeljnih članaka naše vjere. Zato mi katoliči, kad god spominjemo Ime Marijino, uvijek mu pridajemo časni naziv: »Bladens Djevice Marija.

Bladens Djevice Marija je rodila Isusa, a na baci kraljevih porodajnih bol. Isus se odijelio od svoje Majke kao što se zrelo voće tako i bez potiskeća odikida od grane, koja ga je hrizala. Porodajne bol su posljedica istočnoga grijeha. Jer Majka Božja nije imala stodnog grijeha, to nije poznavala ni porodajne bol. Po stali je nakupila slame, koju je stavila u jasne, a Isusa povila u pelećem i polozila u jasle na slamu.

U blizini pastiri, koji su bježeli i čuvali nošnju stražu kod svoga stada. Najmodnji kada da se nebo otvorio. Pasture obasjala velika svjetlost. U svjetlosti sida Andeo kaptinira, a ond se prepadeće i ređe im Andeo. No bojiti se, jer già, ja vijam vani velikih radosti, koja će biti svenu narodu; jer van se danas rodila Spasitelj, koji je Krist Gospodin, u gradu Davidova, eto vani znak: Natiće Djecatice povito gaje mlađu u jaslinu (Lk 2, 10 – 12). Kad je Andeo

svršio svoj govor, pasturi oprijede, kada je kovo Andeo pridružio veliko mnoštvo drugih Andela, i svi su zajedno zanošno pjevali: »Slava Bogu na vijini, a na zemlji mir ljudima dobro vijeti. Ovo je najljepša pjesma što je ikada bilo u hujdu ušlo. Od tog vremena na mlijanu kršćansku s posebnim veseljem ponavljaju ovu divnu andeosku pjesmu, a Kraljevička ju Crkve spominje u svetog Mis gottovo svaki dan.

Bog se ove nedj godio u staji: u siromastvu bogatstvo se sjaj. Pjesme malenih Andela svake, a uveća njihova Kralja muče.

Tko bi nešto smio ovog časa redi, kada suti Najmudriji i Najveći?

BETLEHEM

Svjetlost se raja prospira između Marije i Josipa. Toplina se razlažava mraču između Andela i pastira.

Bog se ove nedj godio u staji: u siromastvu bogatstvo se sjaj. Pjesme malenih Andela svake, a uveća njihova Kralja muče.

Tko bi nešto smio ovog časa redi, kada suti Najmudriji i Najveći?

Iljko mjeri smrštao i razveselo tijesne duhove kao Božić – rođendan Isusov. Ubogo i siromasno dijele Isusa na slami u jaslinu neizjavice je utješna svima. Ibjudina, koja trpe bljuči i neimaju, a takvih ljudi je uvijek veliki postatak na svjetlu, kad se sjeti, da ni Božjem Blizu su zemlji nije bilo bolje. Božićni događaj s andeoskim pjesmom o miru i te knjizi je suvremen baš danas, kad čitavim svijetom struši nezapanjena nervosa i paniki strah pred novim svjetskim ratom.

○

SKRJUGA O SV. PODVINI nadz. će centralni odbor za proslavu Svetog Godina u Rimu. U njoj će biti objavljivan sav materijal koji će službeno dogovoriti jubilarnu godinu 1950.

Ranom zorem krajem židovskog mjeseca tehetben sporu se počinjala kola starom cestom, koja je vodila z selu Sur Baštra prema Betlehenu. Cesta je bila razvraćana od dugih joščasnih kila, a ipak su se putnici nadali da će ih došetati kilometar do Betlehema prevalliti do prve dnevne ure (naš devet sati), i na vrijeme obaviti poslovio i istog se dana podvečer vratiti kući.

U kolima su sjedjeli dvije žene cetrdesetih godina, a uz kola su u dva muškaraca i dječak od petnaest godina. Bilo je blisko i žene su bile dobro sazmetane. Preko kojima se bili prebacili teži pokrivači slična nadam biljici. Muškarci su u gornje odijeli, koje je sazala do gledanja da im ne smeta u hodu počasni remenom, i prebačili ogradač od kameline dijake, da se zaštite od jakog sjevernog vjetra, koji je duvao na mukave.

Is razgovara muškaraca, a jed i više je iz mrzovolje, koja im se čitala na licu, vidjelo da se nisu redi pošli na put. Onaj stariji putnik bio je trgovac i zvao se Ellud. Onaj nekoliko godina mladi bio je imunac seljak unesenom Assa. Ellud se htio, da je morsao prekinuti poslovne u Asiriji i doći kući, a Assa, ako i nije imao u doba godine posebni posao oko gospodarstva Jutio se što mora na put s bolesnom ženom, koja je teški prije nekoliko dana ustala iz kreveta. U razgovoru prolazilo je muškarima vrijeme brzo, a kad opazile, da su im kola prilično odmakle, poslaše dječaka, da prigleda oko kuće, jer je strasna, kojom su se spavale. Kad se dječak udaljio, nastavile razgovor. I reče Ellud: »B, bao je bio po-

PRVI BOŽIĆ

Bivši sv. Franjo, g. 1223, u Rimu naproši sv. Oca papu neka mu dozvoli, da senjice oslije u Greciju, obilježiti gradje, da tamo s braćom i pokonjavši Isusovo rođenje.

Prvi sv. Petar predrvorjem raja i mali, kako to ljudi, kada sa zemljom i mrtvima, svr grbu na rajsku vrata, a dok su došle bili, na brigu u sru. Upravo na to mjesti, kada neko zakrene na srebrnu predvorju. — »Kdo opet kakav našnik — pomisli. Sv. Petar i stvor, a to pred njim stoji sironačkom u dugoj pamrnenoj haljinji, užetom opasan i bos, strinjava pravu. Ali, učinji se sv. Petru, da sironačak vani stoji u jaslo i ljeplji svjetlosti, nego li je ova — rajačak predvorja. Sveti vratari pomakne se da pesti sironaču unutra, ali on se amjerio pozicioni i redi:

da tjeraju Isusa i iz ono malo prostora, koji su Mu za vrijeme Božića bili dalii u svojim kućama i u svojim dušama.

Međutim, maleni Djecatice širi u Jaslinu svoje nejake ruke i poziva nas da dođemo k Njemu. Poziva nas, da stemo uz jaslice i da se na svratištu među Njegove slijedbenike, koji će vjerno ostati, uz Njega i onda, kada bude bježao u Egipat, kada bude radio u Nazaretu, kada bude naustio na Goru, kada se bude znojio krvavim znojenjem u Getsemanskom, kada ostavljen, poručan i postavljen bude gol, vjero izmedu neba i zemlje na Golgoti. Poslava nas, neka Ga pustimo, da se kao maleno Djecatice nismo odmaru u Jaslinicom našegu arcu, da kao Djecatice i Mladić raste i radi u

nazaritskoj kući, naše duše, da nas ka Učitelj vodi u poslušnost naše vjere, da nas kao Kralj mučen ka prati na krištanom putu našeg života našu krajinu, da kas Uskrsni Pobjednik slavuje i pobjedničko slavlje u našem životnom dječevanju. Poziva nas, da našim boli, patnjama i nedušama, koje našu obilje anelizne životu, tražimo liječnika u bethlehemskim jaslicama i u Golgoti. Danas rak, na Božić, da ne poslaveni poslani oslikaju gospodarstva Jutio se što mora na put s bolesnom ženom, koja je teški prije nekoliko dana ustala iz kreveta. U razgovoru prolazilo je muškarima vrijeme brzo, a kad opazile, da su im kola prilično odmakle, poslaše dječaka, da prigleda oko kuće, jer je strasna, kojom su se spavale. Kad se dječak udaljio, nastavile razgovor. I reče Ellud: »B, bao je bio po-

IZVOR I TEMELJI VJERE

Imade učenjaka, koji se bave istraživanjem i proučavanjem vjere i vjerskih obreda primitivnih (nekulturnih) naroda. Oni kažu, da postoje takova plemena, koja imade doduše vjeru, ali imade veoma nedređene pojmove o osobnom Božjim Biću. Njihova je vjera još uvijek više ili manje praznovjed. A ti si vjeroslovci istotako dokazali da se tako praznovjedje pojavljuje kod svih naroda u doba propadanja njihove najstarije kulture. Istotako je znano da dokazala, da pranaore u svu joj najstarijoj kulturi, priznavaju jednog osobnog Boga, stvoritelja svoga i zakonodavca svemira. Oni ga časte i pripremaju molitvama i žrtvama. Njihovu vjeru nazivaju primitivni monoteizam t.j. pravoto jednoštvo. Dok je mnogobrojno mlađa vjera. Sve povjesni i vjeroslovne podatke o vjeri možemo razvrstati tako, da se Bog javlja na tri načina.

Prvi je, da je čovjeku usadio svoju silku i priliku u njegovu narav t.j. da mu je duša s razumom, slobodnom voljom i čežnjom za Bogom.

Drugi je način, da je Bog razumom i čežnjom za sobom osposobio čovjeka, da ga posredno upozna po Njegovim djelima. Na taj način čovjeku uobičajuje iz stvari ovoga svijeta na istotu, po nečemu uzročnosti svega, onoga što postoji. Ali jer je i čovjek od Boga, o Njemu dakle ovisan, zato trča, da Ga posjeće, časte i ispunjava. Njegova t.j. prema tome udešava svoje dane.

Treći je način, da se Bog čovjeku ne posredno objavlja po patrijarši i pročincima Staroga Zavjeta i končano po svom Sinu Isusu Kristu.

To su eto sigurni izvori sv. vjere. Vjera, koja spoznaje Boga iz Njegovih djela, iz svjetla i iz svoje svjetlosti, daleko iz naravi, zove se naravna vjera. Vjera paša, koja spoznaje Boga iz posebne Božje objave, zove se svrhnjavajuća vjeron.

Prema gore izloženom vjeru daleko obuhvaća cijelog čovjeka: njegov um, njegova volja i njegovu srce. Zato su žudici u vjerskim stvarima svi oni, koji su u vjeri zbabnici prevažnu ulogu imala, a oslonici se svojom pokvarenom voljom samo na čuvstvu, čežnju i maštanj. Pled je to krije filozofija, koja tvrdi, da ne može uopće ništa sigurno spoznati, što pretazi našu osjetu, pa tako ni Bogu je osobni duh. Ta se načina zove agnosticizam (grčki agnoscere = neznan, nepoznavanje). A jer je teško živjeti bez Boga i Njegova autoriteta, zato su drugim putem htjeli

(Pritcham Edici)

Zviježda s Istoka (LEGENDA)

U isto vrijeme, kada su se Andelli spustili s neba na zemlju i zapjevali: »Slava Bogu na visini«, a Bogomajka povila Isusu u pešicu i položila u jasle, na dalekom istoku zasjala je krupna zvijezda. Bila je sjajnija od svih drugih zvijezda, činila se visoka i satkana od sjajnih, prozirnih zraka.

U to su doba živjela na istoku tri Mudraci. Vele, jedan je bio iz Perzije, drugi iz Arapije, a treći iz države Sabe. Oni su opazili zvijezdu, a kako su proučavali svete knjige, znali su iz njih, da će čudna zvijezda navijestiti Mesijin dolazak.

Svak je od njih naredio slugama, da spreme za put hrane, pića i odijelu. Sluge su u krovđe posložili haljine i plăsteve, njihove napunili vinom, kokice i golubove zatorvili u krletke, sve to natovarili na deve, a jedna deva bila opremljena da ponese na svojim dvogrbim ledjima gospodara, u udobnom sjedištu prekrivenim skupocjenim sagovima.

Kao po dogovoru pošli su tri Mudraci u isto vrijeme na put, a vodenim zvijezdom brzo su se sastali i produžili zajedno putovanje.

Prišli su pješčane pustinje, prešli Eufrat i Tigris, i nakon mnogo dana stigli u Jeruzalem. Zvijezda, koja im je stigla danju i noći, najednom je ugasnula.

Ljudi su zastajivali ulicama i zatijeljivo promatraći otmjene strance. Mudraci su znali, da će se Spasitelj roditi u Judeji, pa su pomisili, da je

moguće Jeruzolim izabrani grad, u kojem je Riječ postati Tijelo. Stoga su zapovjedili slugama, da zaustave devo i prijazno pitati prolaznike: »Kažite nam, gdje su našli novorođeni Kralj?«

Nitko nije znao odgovoriti.

Ljudi su klimali glavama.

»Pitate za novorođenog Kralja. O tome mi ništa ne znamo. Imamo samo jednog kralja, a to je Herod. A ste s istoka došli, da pohodite toga novorođenoga vladara? Uzalud ste dugi put prevallili, jer da se doista takova štadogdilo, to bi mi u Jeruzolimu prvi znali.«

Mudraci se nisu zadovoljili takvim odgovorom.

Pošli su malo dalje, zakrenuli u drugu ulicu, sa se opet zaustavili: Novili su pitanje i čuli silnije odgovore:

»Ne znamo. Nemamo drugog kralja nego Heroda. No ako se želite posverna uveriti, da ste u zabilježi, otiđite u kraljevski dvor. Proprijate se onđe.«

Mudraci su pošli u dvor, a Herod ih je ljubezno primio. Cuo je, koliki ugled uživaju u svojim zemljama, kako se razumiju u znanost i zvijezde, pa mu je laskavo takav posjet. Zapitao ih je čemu može zahvaliti, što ih može upoznati i pozdraviti u svome dvoru, pa je prosljedio, kada je čuo pitanje najstarije:

»Veliki i moćni kralju! — započeo te mudrac Melhior, sjedoks i bijele brade, pridržavajući desnom rukom

doći do iste svrhe t.j. nadomjestiti Bogu. Eto kaži tu po pojedinim činilicama.«

Schdelermacher, Tolstoj, Wendt su tvrdili, da je vjera čuvstvo. Čovjek es-
te patreću, da bude u vezi s nekim vje-
sim beskončnim blećem. Takve vjere nema nikakve veze sa znanosti, koja je umsko spoznavanje.

Ali nemaju veze ni između tatkovača vjere i čudoreda. Ta-
kovi govore, da mu je vjera to življa, Šta-
mo li imade vještačna čuvstva. Dapa-
če vele, da u prirodi najviše osjećaja i zato im je priroda najviše misli. Često čuvstva zamjenjuju s čuvstvima es-
tekskim, domobjubljenim, narodnim, dapa-
če i u istim čuvstvima.

Kant vodi da je vjera: volja vršiti ču-
derećne dužnosti. To je, kako on kaže,
kategorički imperativ. Čudoreda pak ne-

ma bez Boga, dakle Bog postoji. Ali po Kantu kaži tu po pojedinim činilicama.«

Pragmatički, prema Kantu, tvrdi: Bog postoji, jer je Njegovo blistavovo-
st za naše življene korišteno.

Za Kanton je pošao i engleski filozof Carlyle (Karlij) i okronao je staro redovničko pravilo: »Orna et labora« u Laborare est orare, to znači redovničko načelo: »Moti i radice, okremono u Raditi znači raditi, dakle djele je mo-
ćuće, djele, jer je vjera. Istina je, da je dje-
lo moguće, ali ako nije rad upravljen
na slavu Božju, onda nije ni učinkljivo
ni vjera.«

Stuart Mill vodi: »Čovjek želi kroz
nekojoga za uzor i tako si je stvorio Bo-
ga i vjeruje.« Nastavak na str. 5

ma bez Boga, dakle Bog postoji. Ali po Kantu prema Njemu nemu posebnih du-
žnosti, na pr. molitve.

Pragmatički, prema Kantu, tvrdi: Bog postoji, jer je Njegovo blistavovo-
st za naše življene korišteno.

Za Kanton je pošao i engleski filozof Carlyle (Karlij) i okronao je staro redovničko pravilo: »Orna et labora« u Laborare est orare, to znači redovničko načelo: »Moti i radice, okremono u Raditi znači raditi, dakle djele je mo-
ćuće, djele, jer je vjera. Istina je, da je dje-
lo moguće, ali ako nije rad upravljen
na slavu Božju, onda nije ni učinkljivo
ni vjera.«

Stuart Mill vodi: »Čovjek želi kroz
nekojoga za uzor i tako si je stvorio Bo-
ga i vjeruje.« Nastavak na str. 5

Reče Asas: »Ne znam, da li si čuo, ali sam slušao, ne jednom nego stoti-
nu putu i to od mnogo ljudi, da je Go-
spodin obeočao svom narodu Otkupitelja,
Mesiju, i da on će izbačiti Izraelce iz
neprijateljskih ruk u izmova ih prizna-
ti za svoj izabrani narod. Cuo sam i
to, da će Mesija dodati klem pleme
Izraela izgubljenim narodom i kad će svij-
etiti, a ne samo Izrael, stoljemi te-
torni grješaka zaklinjati Gospodinu, da
Otkupitelj, a kad taj Mesija, Otkupitelj, dode, da će sa svim ljudi-
ma sklopiti zavjet i da se Gospodinu u-
čast ne će više prisniti žrtve klanice
neke nečvrstu žrtvu.«

Asas reče: »Ne poznam svetih knjiga
i ne znam, što u njima piše, ali jedno
znam, da bi trebalo da dođe netko, ko-
ji će ljudi naučiti da žive kao ljudi,
a ne kao životinje. Muslim, da nije u re-
du da se ljudi medusorno ubijaju, da
jaci rade, što ih je volja, a slabiji do-
robiti. Muslimi, da to nije čovjekova do-
robiti. Muslimi, da će ovaj čovjekova
klijana kamenu i klopovima od srebra i
zlate, i da ima prinos žrtve. Nije čov-
jeku dozvoljeno i to, da izlaže čovjeku, i da
je prodaje u robiju, pa jo i stoljnici
drugego, što je možda još i gore ili barem
jednako ili da otpušta Mesiju ili da
se odreće čina. Ako je teško srušiti
za mužem i poradi suržnje su-
pljenika ortova se Hidža.«

»Ljudi smo mi, Elhadi će, tako misli-
mo da ne sram Rimljani likida dizići
prije bavnina. Dobri smo mi, kad treba
plaćati pororce, ali otkrovi glave, kad nads-
retu na ulici. Djeca, njihova plaza
za nama jezicke, odrasli će i plijumi
pred nas, kad nas sretu. Rimljani se
rugnaju našoj noćnoj, našim bradama i
zhiliscima, preziru našu običaju, mrze
nasne blagdane i žrtve. I to je pa-
metan mogao i očekivati, da će običaj
rimsko državi dati sebi ravnom i da
će trpjeli u svoj stredini!«

Trgovac sam i slabo su mi poznate
besede, koje je Gospodin upravljao na
nas preko svojih poslanika protoka,

svoj svileni, zlatom protkani plati, —
»dolazimo s istoka i tražimo novarodenog
Kralja kraljevog.«

Gasp, tamne puši, s turbanom na
glavi i mačem za pojasom, ustađe, po-
kioni se prei Herodom i upadnu u
riječ Melhior:

»Vidjeli smo Njegovu zvijezdu, pošli
smo Mu se pokloniti.«

Herod je uzdrhtao. Casak je šutio,
tada razvruće debele usnice na uslijed
smijeha.

Jedini sam kralj judejski ja, ali ako
je vama zvijezda navijestila rođenje
novoga Kralja — to bi se moglo po-
gledati u knjige. Možda onda piše što
o judejskom Kralju. Može da je rođenje
zvijezda navijestiti. Porvat će svećenike
i učenjake, pa neka potraže po
knjigama, gdje bi se moglo rođiti ta-
kovo Djetje.«

Baltazar, mlad, vitak, učitiv i živa-
jan osvojio Heroda:

»Hvala ti, i molim te propitaj se kod
tvjovih ljudi. I mi smo proučavali svete
knjige i ne sumnjamo, da se je rodio
Knez, koji će vladati Izraelom. Nje-
govu nas je zvijezda vodila, pa bismo
smo rado znali, u kojem se je dijelu
tvoje lijepe zemlje to dogodilo.«

»Vrlo ču rad to učiniti. Molim vas,
dotidite još jednom k meni. Sutra. Na-
dam se da će vam odgovoriti i željiti
udovoljiti.«

Mudraci su se oprostili od Heroda.
Po istočnjakom običaju, duboko su mu
se klanjali. Nakon njihova cedlačka
kraljevskog poziva učenje jerolimske:

»Recite mi, što su pisano u va-
šim knjigama o dolasku judejskog
Kneza, koji bi trebao vladati Izraelom,
a čiji bi dolazak navijestala zvijezda?«

»Učenjaci i svećenici su znali što u
knjigama piše o dolasku Kneza, komne
će zvijezda navijasti dolazak. Djeli
će se trebao roditi.«

Učenjaci i svećenici su znali što u
knjigama piše o dolasku Kneza, komne
će zvijezda navijasti dolazak, a ipak su
listali po njima, da udovolje kralju,
i da mu točno navedu Prorokove riječi.«

U Bettlehemu, rekao je jedan od
njih ozbiljno, i dubokim glasom: »U
Bettlehemu, jer ovde stoje pisano: „U
Bettlehemu, nisi najmanji među gra-
dovima, jer je iz tebe izazi Knez,“ ko-
ji će vladati narodom mojim Izraelom.«

Tako je drugi dan Herod mogao
zadržati Mudracima. »Raduje me, jer vam
mogu odgovoriti na vaše jučeđe
pitanje. Mjesto, kamo morate poći, nije
daleko odavje. Ako se doista novi Knez
izraelski radio, dogodilo se to u Bett-
lehemu.«

Poslije je Herod još poveo razgovor
s Mudracima o njihovu putovanju, a
kad su sluge unijele na snabrenu po-
služavajuću statiču voće i ponudili
starino u zlatnim perharmi, zapitao
je Herod kao uzred, kada su prvi put
vidjeli zvijezdu.

Nastanku im je rekao:

»Idite i brižno se raspitačite za Di-
te. Cim ga nadete javite mi, tada će
se i ja doći. Njemu pokloniti.«

Mudraci su zahvalili k njemu pri povratku.
Ipak, koliko god je Herod bio prim-
ljiv, oni mu nisu prava vjero-
vali. Melhior je zamisljeno rekao
Časparu i Baltazaru da su prolazili
vremu među vjećjem i u sjeni pačoma:

»Ne znam zašto, ali ne vjerujem He-
rod. Briga me je obuzela, i ja osjećam,
on je rđav čovjek.«

A Herod je zadario svoj uslijed
smijehom na licu sve dođe, dok je kroz
prozor vidio, kako Mudraci izlaze iz
dvorskog vrtu. Pošto je ostao još i
znao, da ga više ne promatraju ispitil-
je istočnjacki oči, bacio se na mekan
ležaj prekriven tkaninom, sarenim sa-
gom, podbodio rukom glavu, a lice mu
je poprimilo ružan i zloban izgled.
Razmislao je:

»Kakav li je to Knez? Zar da je
Njime dijelim danas-sutra vlast, ili
da oduze kraljevstvo meni ili mome
sinu? To ne će i ne smije biti, pa da
Mu baš s izvjeđe naviješću dolazak.
Ako je Istina, da se je rodio, ako
Ga istočnjaci pronađu, — onda je osta-
lo moja brig...«

Herodove crne lice postađoče tvrdje,
i on učini kretnju, kao da macem ne-
kogog probada.

Međutim su Mudraci prcili uske ulice
Jeruzolima i dolili pred gradsku
vratu. Lica im su u radosti: zvijezda
je opet sjala — i pola pred njima.
Pozakvala im je put do onoga mještja,
edn' se je nalazio Krist, — Spasitelj
svijeta.

Badnjak i Božić

1. Badnjak ili Badnj dan je neposredna priprema za svetkovinu Božiću. Tog se dana redi i pospremaju kuće, kiti se božićno drvce, polaže se kuće na ognjište i pale se svijeće za pokojnike. Mnogi strogo poste na taj dan: o kruhu i vodi. Podvečer se stere slama po kući, iza zajedničke molitve je večera. U nekim krajevinama, tako u Bosni, drže se i danas ti starci običaji, a negde se, naročito u gradovima, napuštaju.

Badnjak je sirova cerova glavinja, ali i hrastova, koja se na Badnj dan usjekla prije sunca, a svećano je unošao u kuću kućegospodar. Ili barem muškarac. Ta se glavinja pali na Badnju večer i gori cijelu noć. Paljenje Badnjaka u Južnim Slavenima, a i u mnogih drugih, naročito skandinavskih naroda, starinski je običaj, ostatak je iz predkršćanskog vremena, kad se potkraj prosinca slavio porodaj zimskog sunca i sjecalo na plodove, koje nam donosi sunčana topilina.

U to vrijeme već su svršene i posljedne pripreme za Božić: žene su ispekle pogăće, muškarci se pobrinuli za zaobilice i krvavice.

Božićno drvce mora imati svaku kuću ili barem one, gdje ima male dečice, koja jedva čekaju da se zapale svijeće i da vide darove, koje im je mall Isus donio.

2. Božić, svetkovina porodenja Isusova, je najmiliji i najveseliji blagdan u kršćanskom obiteljskom. Božiću se veseli i staro i mlado, bogato i siromašno, zdravo i bolesno, pa ako pojedine možda i nemaju posebnog razloga, da se veseli Božiću, veseli se i uživa u veselju drugih.

Vesele se božićne pjesme ore i u crkvama i u kućama. »Danas Marija Djedice prečisto nam Djeteče Isukršta porodi pjevaju i dice i odrasi. Kod Misice čujemo: »Kirile eleison: Isus je rodi u Štaliči...» Slava Bogu na vistini, a mir Iudima na nizini...» Radujte se na rodni...» Veselje ti navješćuju puće kršćanske...» Danas se čuje dogodaj novi...» Svin na zemlji mir veseli...» O pastiri, dođo no...» Djeteče nam se rodilo...» Oj djeteče moje dragi...» O! Betleme grade slavni od Boga...» Sa kakva se svjetla sjeti. Betleme grad...» Spava, sinko, majka pjeva...» Čestit svijetu danak svemu...» pa ona starinska: »U to vrijeme godišta mir se svjetlu naviješta...» Naroni nam se kralj nebeski...»

Od Badnjaka do Bogojavljenja, a neđe i do 2. veljače, stave se na počobnoj oltaru ili gdje je zadnja, jaslice. Prve je jaslice dozvolom Pape izložio sv. Franjo Asiški u jednoj sumici da zorno prikaže narodu rođenje Gospodinovo. Bilo je to g. 1223.

Na Božić smije svaki svećenik služiti tri Misice: prva nas sjeca na vječno rođenje Isusovo od Boga Oca, druga na Njegovo rođenje od Marije Djedice, a treća na rođenje Isusovo u našim dušama.

Isus je rođen u Štaliči u judejskom gradu Betlehemu za vlast rimskega cara Augusta g. 752. Iza sagradnja grada Rima. Mi kršćani računamo godine prema rođenju Isusova, jer je to za nas najvažniji dogodaj u povijesti čovječanstva. U gradu Betlehemu je nad spiljom poroda Isusova podignuta prekrasna crkva Majci Mariji u čast, a daju ju je podiće car Konstantin Veliki 330. g. Betlehem broji danas oko 7.000 stanovnika, koji su gotovo svih kršćani.

U prvim stoljećima Crkve nije se kao danas slavio Božić na 25. prosinca nego na 6. siječnja, dakle na dan kad mi sade slavimo Bogojavljenje.

U Engleskoj je u vrijeme vlade t. xv. puritanaca bilo zabranjeno slaviti Božić, jer da to nije kršćansko nego poganskog blagdana, pa se tog dana moralno strogo postiti i dučani su bili otvoreni i radili su se težaci poslovni. Za Karla II. 1659. obnovljena je monarhija i uvedeno je novo slavljivo svetkovljane Božića.

Dan iz Božića je Stjepanjda, posvećen uspomeni sv. Stjepana prvog mučenika. Drugi dan je Ivanec, kad se sjećamo na sv. apostola Ivana, ljubimca Gospodinova. Treći dan su Nevina

Trpljenje i misao na Božić

Rorati coeli desuper ... Rosite nebesa s vescine i oblaci neka dažde Pra-vednika! Neka se otvori zemlja i neka iz nje nikne Spasitelj! Ove su riječi Izajje proroka odzvanjani s puno očekivanja i velikim smisalom u nutritivnom čovjeku, potomka Adanovu.

Prestupak zapovedi Gospodinove, koju su prekršali praroditelji, urođio je strašni plodom. Od tog je časa život kroz cijelu povijest roda Iudejskoga kod svakog pojedinca nosio sa sobom zahtjeve, koji bi se svaki morao pridržavati, a koji su svaki izbjegavaju, a to su zahtjevi trpljenja. Ona dolaze nužno našoj naravi zbog grijeha praroditelja. Trpljenje, koje prvotno nije bilo određeno lako, nito je pripada ljudskoj naravi, no će čovjek da smatra srećom. One me je nešto neprirjetljivo. Ono ne ostavlja mjesto radosnosti, za koju je čovjek stvoren. No činjenica, da se ono dnevno povećava upozorava čovjeka na oštrenjanje trpljenja. Valja ga svladavati, ali, svičaju počinjati pića kako? To je bio problem svih generacija, kojeg su svi rješavali s vise ili manje zabudu.

Stoči, kako dokazuje povijest, s preuzmom za svaku osjećajnost nisu uspjeli. Čovjek traži nešto drugo. Epikur s preporukom uživanja i veselja u najvišoj mjeri, nije riješio pitanje trpljenja. Načinjanje Budhe, da čovjek pretvara u Nirvanu kao protudarac trpljenju, ostaje bezuspješno.

U modernom strujanju sve nastojaće oko svladavanja bolesti i teškoće života nema smisla. Schopenhauer ide tako daleko, da život, za kojim svi teži, u svom skepticizmu naziva ludostu. Po mišljenju nekih, o posvremenjem zadovoljstvu, koje će ljudi imati prije liti kasnije, ako se podvrnuju kvalitetima načelima, nije ništa drugo do liti utopljenečke misao.

Iza svih nastojaanja oko oštrenjanja trpljenja ono stoji kača čvrstog činjenika, kojeg ispravni pratnje daje samo jedan — Bog, koji iz ljudi dolazi na svjet u božićnoj noći u tlu čovjeka. On daje stvarni primjer ne oštrenjanju već ispravnim shvaćanjem i prihvatanjem trpljenja hilj. bol. Betleški je atrazum liso tako daleko, da je našao svoj odgovor u čovjeku, koji ima svoju ja u Bogu. Taj čovjek, potomak kršćanske rade sa u spušti napušten od svih viših slojeva društva: od velikaša, bogatstva, aristokratije ratnika, pa i od samih svećenika, koji su zagrezali u blato materije i novca. On dolazi među pastire, koji su napušteni od svih kralj. On. Dolazi najnižem držuvenom razredu, da mu dade svoju ljubav.

On, pravedan iznad svega, uz ma ne svaku nepravdu, savršen, a prima sve nesavršenosti; čest, a prihvata svaku nečistoću čovjekova duha. Najveći vlasnik, a dolazi ka bljeđini i blještanju, podoli ljudi. Nikada nije zapržen čovjek, koji bi uzroku na sve grijehu svijeta, a nit je um poganskih flozifira i mitologa mogao zamisliti takova Božića.

Djeftica, koju je dao pogubiti kralj Herod.

Osmi dan iz Božića Obrezanje Kristovo. Na taj je dan početak građanske godine.

Prvi božićno drvce spominju se u Strassburgu, glavnom gradu Alzacji, u 17. stoljeću, oslikane se obišavaju podizanja božićnog drvca proširio po svim kršćanskim krajevinama. U Engleskoj su prvi božićno drvca podignuti na carice Vitorije. — Samobord božićno drveće zovu križbrom.

Svesete su, veli narod! Prvi Božić. I tog danu gledi svijet da se nadje svega u kući. — Kao božićno drvce upotrebljava se obično jela, ali i omorika i kobilovina, drvo s budžikavim listovima.

Božićne igre, na latinskom, a kasnije na narodnom jeziku, obrazdivate su dramatski porodenje Isusovo, klanjanje pastira i sv. Triju Kraljeva. —

Dana dana prije Božića je tučnadan, kad se kolju svijine, tukci orasi i lješnjaci, poko kolači, pogade, orehnjade i makovnjače. — U Bosni kažu: Kad se god prospila ječmena slama, razvila se Hristova slava.

ga. No sve je to ostvarilo Djeteče — Bog i čovjek — u božićnoj noći i ponizivši se i dajući upute ljudima, jedinstvenim gestom svoga života, a taj je: trpljenje zbog ljubavi! U tom smislu dat će i ovu život za ljude.

Poniranje, dolazak na svijet u potpunu siromaštu — dake duševne i materijalne trpljenje prihvata. On slabodan u Ljubaviju. On nam je mnogo govorio o sebi, ali blagdan Božića nas stalno podsjeća na Štariju, koja najviše govorila.

Božić, čiji je uzrok pad čovjekovog podsjeća nas na početak i rješenje tajne trpljenja. Sve što podnijeli je Uzbjati pravou Bogu i Judima, kako nam je pokazalo malo Djeteče. Nikome nije potrebno znati, da mi trpmo, jer i ona nam ljudi ne čita poročilo. To čemo, dakle, pitanje najbolje rješiti, stupaći stopama svoga novorođenoga Kralja.

Dačemo tek potpuno moći razumjeti božićno veselje, sadržano u pjesmi: Slava Bogu na vistini, a mir na zemlji ljudima dobre volje. — Tako veličanstveni i utječni akordi prije puta je začinio ta pjesma u božićnoj noći prije skoro dvije tisuće godina.

Novorođeno Djeteče, koje je u sebi

Božićna čestitka MAJCI BOŽJOJ

Kraj Srca Tvoga jedan je cvijet, cvijet sladi nego što je med.

Kraj Srca Tvoga jest Iesus Tvoj, kraj Srca Tvoga jest život moj.

Kraj Srca Tvoga jest divan sjaj, Iješi, nego cijeli raj.

Taj sjaj jest Srce Srca Tvoj, taj sjaj jest Srce Boga mog.

Pokrij Ga topo, ulijuj u san, Njega više ljudi nego bijeli dan. U noćnu će uvjek moliti toj cvjet, i bit će tama, kuda bude razpet.

Os a neba s de, kad je pao mrak, u tamni ljepe svjetli sunčev trak. O koko djevojčica blisti cvjetak taj, i cijeli zemlju pretvara u raj.

sadržavalo nebo i zemlju, vistinu i nizi-nu, zaista je donjelo slavu Bogu i mladim trpeći za njih studen u hladnom prostoru spilje betlehemskega pastira. Ostvaren je zahtjev čovjeka za Spasiteljem, čég je došao da se dočekuje i spasio, tko je njihov Stvoritelj. Ako su mogli doći do tolike razumnosti, da su pretrali svijet, kako to da nisu lakše našli Njegova Gospodara. (Mudr. 13, 1-9).

Sabor vatačanski je svečano izjavio, da je umsko poznavanje Boga također objavljena istina. On je rekao: »Božić mudrosti i dobrobiti je bilo stato da tora, da je Bog sebe i vječne raskrinkice svoje volje na drusti i na nadnaravni način čovjeku objavio. Pa i Apostol kaže: »Mušo putu i na mnoge načine je nekakda Bog govorio osim po proročanstvu i kroznačno svih dana nam je govorio po Sinu (Zid. 1, 1).

S pravom diktiv veli sv. Pavlo, da se naši pogani neće moći ispričati, ne samo zato, što je vidičiva svjetla nisu upoznali Bogom, nego ni zato što je zakon Božki upisan u njihovim srđima i to vođe u njihovu svijest. (Ruml. 1, 19-21;

vratite se i slavoti i hvalite Bogu za sve, što su vidiđi i čuli.

Kad je svanulo, probudiće se Etihad i Asisa. I Asisa će: »Slabo sam spavao noćas. I vod sam htio da te probudi, kad je nenadano zasjala velika svjetlost u čuo sam i pjesmu. Pridigao sam se u kolima da vidim što je, pa sam vidiđe pastre gdje kdu nećamo, a kad su se vratile, čuo sam, kako govore svojim drugovima, da su vidjeli Andole i da su ih li upistili da odu do Stalice. Temu su vidiđi novoroden Djete i Mater tog Djete i još jednog čovjeka, koga je bio postrane i s velikom Ljubavlji i poštovanjem gledao na Djete. Još im rekoće Andeli, da se danas u gradu Davidovcu radi Spasitelj, koji je Krist Gospodin.

Začudjen rekoće mu je Eliud: »I sam gladio veliku svjetlost i ja sam čuo pjesmu, ali sam mislio, da sanjam. A kad mi ti reče, da si i tu viđao svjetlost, i daš mi pjevanje, vidim da to nije bilo san i sve mi nesto govoriti, da nam je Gospodin u tom Djeteu posao Mesiću, koji će otkupiti ljudje, a potom da će ih Bog iznova priznati za svoju dječi i dati im opriće i mir.«

Kad svršile poslove, vratile se Eliud i Asisa, sa svojima kuću. Ali nikad nisu zaboravili, što su doživjeli u Betlehemu i čekali su dan, kad će to Djete odrasti i početi učiti narod i otkupiti ljudje od grijeha.

KATOLICI U SEULU. Prije ovog rata bilo je u Seulu 14 katoličkih žup, te bogosluživo sjemenište s 86 bogosluživa i dječadićko sjemenište za 135 dječaka.

Iz Isus Krist posljedna osoba

Pričodom božićnih blagdana dobro je da se pozabavimo pitanjem povijesne opstojnosti Isusove, jer se nađe i u knjigama, da Isus Krist smrte — to znači da je Isus Krist smrte — to znači osoba, koju je izmisliši ljudska matica. Kad bi to bilo tako, onda se pita, kada je nastalo kršćanstvo, odatle katolička Crkva? Gdje se je škola pojavila jedna zgrada bez graditelja, jedna nauka bez učitelja, jedan pokret i davštu bez osnivača? Ako Isus Krist nije postojao, tko je taj drugi, koji je na svijet dobio kršćanstvo? Tko je taj drugi, koji je osnovao i ovako veličanstveno uređio Katoličku Crkvu, koja već dvoje tisuće godina neprastano postoji, radi i duhovne preporuča milijune ljudi? Svaki, i najmanji vjerski pokret u povijesti, ima svog osnivača, samo bi, te, kršćanstvo nastalo bez osnivača! To bi bilo nevideno i neduvjetivo!

Na nijednoj se osobi na svijetu nije toliko pisalo, koliko se pisalo, i još se neprastano piše, o Bogu-Cvoraču Isusu Kristu. O Njemu pišu sveti pisi, Svetoga Pisma. O Njemu pišu svjetovni pisci svih vjednjaka. O Njemu pišu najveći umovi, svih vremena. Svi znaju samo za Isusa Krista, koji je stvarno postojao, a nikomu nije palo ni um, da Ga proglaši mitom. Stotisive, o Isusu Kristu piše Židovski pisan-povjesničar Josip Flavije i opisuje Ga kao mudra čovjeka i čudotvorca, koga je Pilat na križ stvorio. A On se treći dan javio opet živ. O Isusu piše poznatočak pogarin Tacit. U svojim Ipotopisima izvješće, da je Isus Krist živio za cara Tiberija, da Ga je Poncije Pilat osudio na smrt, a pristao Njegovi, da se zovu kršćani. Paganški pasic Svetlenje spominje, da su zbor Krista nastali među Židovima nemini i da ih je radi toga car Kladije prognao iz Rima. Pitam se, kakvog su razloga ovi pisi imali, da o Kristu stvaraju mi, ako Krist nije postojao?

Bilo je ljudi u povijesti, koji su nječajki smrt i uskršnje Isusovu. Manjih je bilo, koji su nječajki smrt, a više, koji su nječajki uskršnje.

Da je Isus Krist ustinu umro, svjedočom je vojnici, koji Mu je mrtvom kopljem probio Srce, a iz Srca je potekla krv i voda, sugeriraju znak smrti. O smrti Isusovoj postoji službeni potvrđujući vještak. Kad je naime Josip Arimatejac možio Pilata, da smrte potoprati mrtvo tijelo Isusova, Pilat posuze satnika, koji je zapovjedao stražarom, i uputa ga, da li je Isus već umro. I kad Pilat dozna od satnika, da je Isus već umro, darova mrtvo tijelo Isusovu Jerisu, da ga poštope (Mk 15, 43–45). Svjedoci su smrti Isusovu; Josip Arimatejac i Nikodem, koji su Isusa po-kopali, Matka Božja, sv. Ivan Apostol, državna Josipova i Nikodemova i sve one osobe, koje su prijavljivale ukop Isusova. Svjedoci su i rimski vojnici, koji su straži stražu nad mrtvim Isusom. Sad pitamo sve piše dobre vjelje: Im li igre na svjetlu sudskog povjerljivosti, tada je nevjesta smrti dolazio jačim i očitijim dokazima od ovih za smrt Isusovu. E Renan, žestoki protivnik Katoličke Crkve, kaže: „Mirzija Zadovljava najvići je dokaz za smrt Kristovu. Budnul naime, da su tako strastveno željeli Njegovu smrt, nisu ništa prošutili, da se potpuno uvjere o Njegovoj smrti.“

Da je Isus uskršnju, prvi su svjedoci vojnici, koji su straži stražu na grobu. Oni su odmah nakon uskršnje pošli u grad i javili glavarima svećeničkim sve što se dogodilo. Svjedoci su uskršnju Isusovu sve one osobe, kojima je uskršnjuo Isus Javio. To su: Marija Magdalena, kojoj se prvo javio (Mk 16, 9); Marija Kleoda (Mt. 28, 9–10); Petar (Lk 24, 3–4); dvojica učenika, koji su bili u Emaju i prepoznali uskršnju Isusa te kod londonskog hleba (Lk 24, 31); dezerterica Apostola bez ev. Tome, kojima se Isus Javio na sam Uskrs navršio, kad su bili zaključani od straha pred Židovima. Apostoli su u početku misili, da vode duha. A Isus im reče: „Pogledajte ruke moje, noige! Ja sam, ja glavom Onipujte me i uverite se, jer dih nema mesu ni kosti.“ A kad Apostoli još nisu htjeli vjerovati, reče mu Isus: „Imate li ovjede što za jelo? A oni mu daju komad pečene ribe i meda u saku“ (Lk 24, 39, 41, 42). Sad su tek Apostoli vjerovali Svjedoci su Isusova uskršnju jednačtvorica

Rosite nebesa

Dani Adventa, dani pripreme za najradijšniji kršćanski blagdan Porodenja Isusova, dozivaju nam u pamet ono tamno povijesno vrijeme, kada je čovječanstvo u tamni grješci i zabludi podalo sve dublje i dublje ne samo u vjerskom, nego isto tako i u čudoređem i društvenom pogledu. Treba imati na pamet, što je sve bilo predstavljeno (personalizirano) u poganskim bogovinama, koje su narodi obzabavali. Nije bilo češće, nije bilo grješka, koji je zabilježio dovjese ne bi bio uzdigao prepojeste božanstava. Društvene pade prilike s robovješćom i sistemom, u kojem je čovjek bio izjednačen običnom stvaru, počasnjaku polazištu, obitelji rastrovana i pokolobana u svim tomponjima, navještala su propast civilizacije. Ljudi su osjećali, da je došao kraj jednom tamnom razdoblju povijesti čovječanstva, ali nisu znali, na koji način i odatle će doći sposjenje. U dubini duje svijet naroda živjelo je još, iako nejasno, sjedinje na češćenje Prorobičare i narodi su plebati, da će doći netko, što će spasiti čovjeka, što će ga poučiti, u što će vjerovati i na koji način ima život. Zdovljeni narod, koji je sačuvao iz posljednje Božje narod, koji je čuvao Prorobiču u njenoj efebitnosti, s češćenjem i s nestreljnjem je očekivao dolazak Mesija. Vjera u dolazeša Spasitelja u Živčkovom narodu je bila vrlo stvarna. Ona je predstavljala svu nadu i

svu vjeru izabranog naroda. Preok Izajša stupio je sve te lekije, ova ta občivanja, efele umiješana za Mesijom a riječi današnje mješavine ulazne pjesme: „Rosite nebesa s vlasti i u neki oblik dežde Privedući! Neka se otvori zemlja i neka iz nje n'kome Spasitelj!“ Ali adventsko vrijeme ne omaznjuje samo upozorenje na prizeljivanje naroda na Spasitelj u povijesno doba prije Kristovog rođenja. Advent je nam tako doziva u pamet čednju duše, koja se odaljuje od Spasitelja i koja, osjećajući svu dubinu svoga pada, svu bezmarnost svoga položaja, svu težinu svog postupka teši i užduje se spasenjem, za milosrdju i oproštenjem, češće, da se Spasitelj porodi i nastane u njoj.

Ove teme su Crkva tako ljepe i slikovito daje u tz. velikim prijevima (antifonama), koje se nude i pjevaju na večernjama od 17. do 23. prosinca. Mi ćemo ovdje nastaviti samo zaustavljene ovih prijevova. »O Mudrosti... dodi, da nas počudi poštive rasborito...« »O Gospodine... dodi da nas oslobodi svojom jakom mičnjicom... O Kralje... Jese... dodi da nas oslobodi, nemoj kognjeti...« »O Kralju Davidov... dodi i izvedi okovanje u tamnici, koji sedi u tamni i u sjeni smrti...« »O Istoči... dodi i obasij one, koji sjedi u tmni, i u sjeni smrti...« »O Kralju na-rada... dodi i spasи čovjeka, kojega si stvorio iz praha...« »O Emmanuele, Kralju

i Zelenodolske nad... dodi, da nas spasи Gospodine. Bože nai-

Velič prorok sv. Ivan Krstitelj pozivaču nam u današnjem sa Evandželju, što imamo činiti, da se Spasitelj radi svojim imenom u našim današnjim. Čujmo njegovu poruku: »Pripremite pot Gospodnjem, povravnite stope Njegove. Sve dole neka se ispmije ; svaka goru, neka bude ravn i hrapave domaće želje, da blagdan Božića donese mir i blagoslov malosti našoj duši, onda praznjenje pomjerenja moramo ispunjiti krepkošu. Gore i brogave naših grješaka moramo izvršiti pokajanjem. Svoj život moramo devestati u puni sklad s našim vjerovanjem i našim kršćanskim utjerenjem, jer samo na taj način «će svatoči tijelo vidjeti spasenje Božje. S dubokim ponosnjicom, ali s neopoko- lebiljivim pouzdanjem molimo današnju liturgiju moditi: »Protobi, molimo, Gospodine, svoju silu i dođi i velikom meni moći priteći, da pomoći Twoje milosti, oproštěti Twoga amilovanja popriliči spasenje, koje prijeđe naši grješci. Amen.«

Zvezda malog Isusa

Bile su kracne, velike zvijezde, kada se Ljubav rodila crveta. Al bliske zvjezdice, bijepa od svijeta, skrivene oči mi svijeta.

Ona je magla slati i ljepeza, da svemiru ciljeni propse. Nju senje Isus mlađi gleda. A ta zvijezda je bila srce Gospa.

Pruslava 25. predsjednik Misrišta u logoru u Budimpešti

Običaj je, da ljudi slave upomenu na neke važnje događajevu u životu. Tačno nekoj slavi godišnjicu, kad su početku maturski, nekoj da avoga vježbanju, svršetku slaviti 25. ili 50. godišnjicu svoje prve sv. Mise. Dok sam bio u Ženskim logorima Budimpešta i Dachau u godinama 1944. i 1945., priznabljivo se dan, kad sam pred 25. godinu shušio prvu sv. Mise. Ta godišnjica zatidila me je u logoru Buchenwald u 19. X. 1944. godine. Želio sam svakako da taj dan i ja proljevam. I uspjelo mi je. Bio kako: Neko danje prije zamolio sam jednoga mogu draga, rodom iz Zagreba, a koj je imao dobre veze, da bi mi lepoštovalo za taj dan da mogu poći na Hješćinski pregleđ. Kako je bio vrlo ustuhnut i dobran uspiješio mi je, da mi je to isposlovalo i donio mi kartiju da se toga danja prijavim na pregleđ. Onaj, koji bi pošao na pregleđ, bio bi ocloboden

od rada taj dan. Tito veseliti od meni. Dakle na moj arberški jubilej bit će elj dan i slabodan. Učinili sam program prečuvati. Pošto mi je bio nemoguće da se služim sv. Misi nezvještice, sam da se toga dana, barem pristrelim. Podnosi sam u paraku br. 17. i svršetku prijevatu svetčeniku, rodom iz Holandije, tada mi znak, da bi imao kod sebe koju posvećenu Hostiju. Potvrdio mi je da ima. Očekao sam agudu, da mi je može izruci, jer smo se bojali da tko ne opazi, a onda bi mastradili i jedan i drugi. Turio mi je u ruku sv. Hostiju zamotan u papir. Zahvalio sam mi i srećan se udaljio. Kad sam poslje otvorio, opazio sam, da je Hostija slatka i teža nefotljiva. Vsesno sam bio kroz manje izruci. Ta sv. Hostija trajat će mi da se barem 30 puta pristrelim, ako budem racionalno komis. Spremio sam u mala katalju od luma, omotao rupicom i spremlju u drep i tako Ju neprestano nosio danju i nadi kod sebe. Priprema za moju pravstavu ide do sada, hvala Bogu, vrlo dobra. Da svečanost pak bude kako i doljevio, pošeo sam mi slijet, kako bi ljepe bilo kod taj danima imao Stogod i za ručak. Pređeo je 4 mjeseca da njegosav ručno. Moram spomenuti da je Buchenwaldski nijesno dobitivali ništa za ručak. Jedino u jutro poješi asti sam dobiti kod komad kruha i komadičnim zgrubljenim konjske krv i Stogod slijema, a u večer, nakon 12 sati tri skroške rade, dobiti blane malo čorba a ropom ili kapunom ili pak samo nekoliko kuhanih krumprusa. Na podne, umjesto ručka, imali smo 25 minuta počinka. U predrječnu mogu jubileja dili su zatice, da većera nekoliko kuhanih krumprusa. Odmah sam učinio podješ: Polovina krumprusa za večera, a polovina ostavljati za sutrašnji svetočni ručak. Zadovoljan sam. Do sada ide sve dobro, dapače i preko očekivanja. Počeo sam misliti, kako bi bilo sručanje, kad bi mogao prizvati godi i komad kruha za ručak. Srećan malo, mi padne na um. Posljile večere postavila sam se kod mješice gdje je bacaju otpadni mješavini. Možda koju je dobio u paketu i prečuvati kruh kojeg je dobio u paketu i doista najboljim zadnjim, kako je nešto jače udarilo. Približio se, opijao i nadoš na ove komadi. Podigao ga i spronal u njeda. Vsesno sam počao da počinjam. Kruh i krumprus sprinjal pod uglašnjivu i da kruh djujam ako bi se nepravilan goti došao da pretržaže. Što ne počne da bi mi došao da pojede. Sveti Hostija dočuo mi je spreminjaju u drep od hlača, kojih nijesam svu-ko sa sebe bojeli se, da mi je tko ne

odnese. Ubogi Isus! Uvjeren sam, da je dragom Isušu bio mnogo ljepeza i strastnog bethehestom stalište nego mi je ovaj. Ali bolje i ljepež bio u pravosudnosti da mi prizrepa u ovom strašnom logoru. Tako sam se mišljio, da meni se će sanjati kad ne volj jednom atošljostu doći. Kako na logor, da nam bude utjelj u ovim najštetnijim dinamima našeg života. Ona zna, da bismo Mu da mi najsjepije Svetocrništvo, kaj blago je imati. Ali ovdje nemamo nego prostor limenu kujut i izložen kamo ga možemo sprijeti i i čuvati i to ne neprastano pogibljati životu. Te vjedni sam kasno zapanio. Bila jo je prva noć što spavam sa Svetotajstvom kod sebe. U predevjerju sam pak svoga jubileja. Sutra slavim 25. godišnjicu svoje prve svete Mise. Moje razmatranja te vjedni traže je dulje nego obično. A kako i nebiti Osjećam se strahom. O Bože, možda Ti znači ljepež učiniti da Tvoj stvor bude sretna i u najtežim časovima svoga života!

U jutro probudio nas je reski zvuk zvijezdike u 5 sati kao obično svakog dana. Kad sam se obrel, dobjemo svači po komadič kruha i malo sručene kruške kruvi, a onda se uprljamo u redovima prema poljanu, gdje je slijedio prebrojavanje. Na ogromnom polju svjatski svršetali smo na mao 40.000 logoraša, i to svaka baraka nasobno. Prebrojavanje je trajalo oko jedana sat. Kad se svršilo prebrojavanje, izdala bi se narodna da se svaki prizljuči svojoj radnoj koloni. Kad je bilo i to getavo, pojedina kolona bi krenula u potocruku prema vratištu, odlazila bi svaka kolona u raznim pravcima počela na svoj određeni rad. Tog dana, pošto sam krozodio se u kolonu, koja je se vratila u barake, Netom sam se povratio u baraku, prva mi je mjesna blin, da izvrsim u rednu program moje pravstavke. Potražio sam za svetu Svetotajstvom u drep, potražio sam zaštitni mješavini i posećio se na jedan kamen. Pripremio sam krušku koju je krenula u barakama. Ako je išao na kamen, da se svaki od nas svaki put prizljuči svojoj radnoj koloni. Kad je bilo i to getavo, pojedina kolona bi krenula u potocruku prema vratištu, odlazila bi svaka kolona u raznim pravcima počela na svoj određeni rad. Tog dana, pošto sam krozodio se u kolonu, koja je se vratila u barake. Netom sam se povratio u baraku, prva mi je mjesna blin, da izvrsim u rednu program moje pravstavke. Potražio sam za svetu Svetotajstvom u drep, potražio sam zaštitni mješavini i posećio se na jedan kamen. Pripremio sam krušku koju je krenula u barakama. Ako je išao na kamen, da se svaki od nas svaki put prizljuči svojoj radnoj koloni. Kad je bilo i to getavo, pojedina kolona bi krenula u potocruku prema vratištu, odlazila bi svaka kolona u raznim pravcima počela na svoj određeni rad. Tog dana, pošto sam krozodio se u kolonu, koja je se vratila u barake. Netom sam se povratio u baraku, prva mi je mjesna blin, da izvrsim u rednu program moje pravstavke. Potražio sam za svetu Svetotajstvom u drep, potražio sam zaštitni mješavini i posećio se na jedan kamen. Pripremio sam krušku koju je krenula u barakama. Ako je išao na kamen, da se svaki od nas svaki put prizljuči svojoj radnoj koloni. Kad je bilo i to getavo, pojedina kolona bi krenula u potocruku prema vratištu, odlazila bi svaka kolona u raznim pravcima počela na svoj određeni rad. Tog dana, pošto sam krozodio se u kolonu, koja je se vratila u barake. Netom sam se povratio u baraku, prva mi je mjesna blin, da izvrsim u rednu program moje pravstavke. Potražio sam za svetu Svetotajstvom u drep, potražio sam zaštitni mješavini i posećio se na jedan kamen. Pripremio sam krušku koju je krenula u barakama. Ako je išao na kamen, da se svaki od nas svaki put prizljuči svojoj radnoj koloni. Kad je bilo i to getavo, pojedina kolona bi krenula u potocruku prema vratištu, odlazila bi svaka kolona u raznim pravcima počela na svoj određeni rad. Tog dana, pošto sam krozodio se u kolonu, koja je se vratila u barake. Netom sam se povratio u baraku, prva mi je mjesna blin, da izvrsim u rednu program moje pravstavke. Potražio sam za svetu Svetotajstvom u drep, potražio sam zaštitni mješavini i posećio se na jedan kamen. Pripremio sam krušku koju je krenula u barakama. Ako je išao na kamen, da se svaki od nas svaki put prizljuči svojoj radnoj koloni. Kad je bilo i to getavo, pojedina kolona bi krenula u potocruku prema vratištu, odlazila bi svaka kolona u raznim pravcima počela na svoj određeni rad. Tog dana, pošto sam krozodio se u kolonu, koja je se vratila u barake. Netom sam se povratio u baraku, prva mi je mjesna blin, da izvrsim u rednu program moje pravstavke. Potražio sam za svetu Svetotajstvom u drep, potražio sam zaštitni mješavini i posećio se na jedan kamen. Pripremio sam krušku koju je krenula u barakama. Ako je išao na kamen, da se svaki od nas svaki put prizljuči svojoj radnoj koloni. Kad je bilo i to getavo, pojedina kolona bi krenula u potocruku prema vratištu, odlazila bi svaka kolona u raznim pravcima počela na svoj određeni rad. Tog dana, pošto sam krozodio se u kolonu, koja je se vratila u barake. Netom sam se povratio u baraku, prva mi je mjesna blin, da izvrsim u rednu program moje pravstavke. Potražio sam za svetu Svetotajstvom u drep, potražio sam zaštitni mješavini i posećio se na jedan kamen. Pripremio sam krušku koju je krenula u barakama. Ako je išao na kamen, da se svaki od nas svaki put prizljuči svojoj radnoj koloni. Kad je bilo i to getavo, pojedina kolona bi krenula u potocruku prema vratištu, odlazila bi svaka kolona u raznim pravcima počela na svoj određeni rad. Tog dana, pošto sam krozodio se u kolonu, koja je se vratila u barake. Netom sam se povratio u baraku, prva mi je mjesna blin, da izvrsim u rednu program moje pravstavke. Potražio sam za svetu Svetotajstvom u drep, potražio sam zaštitni mješavini i posećio se na jedan kamen. Pripremio sam krušku koju je krenula u barakama. Ako je išao na kamen, da se svaki od nas svaki put prizljuči svojoj radnoj koloni. Kad je bilo i to getavo, pojedina kolona bi krenula u potocruku prema vratištu, odlazila bi svaka kolona u raznim pravcima počela na svoj određeni rad. Tog dana, pošto sam krozodio se u kolonu, koja je se vratila u barake. Netom sam se povratio u baraku, prva mi je mjesna blin, da izvrsim u rednu program moje pravstavke. Potražio sam za svetu Svetotajstvom u drep, potražio sam zaštitni mješavini i posećio se na jedan kamen. Pripremio sam krušku koju je krenula u barakama. Ako je išao na kamen, da se svaki od nas svaki put prizljuči svojoj radnoj koloni. Kad je bilo i to getavo, pojedina kolona bi krenula u potocruku prema vratištu, odlazila bi svaka kolona u raznim pravcima počela na svoj određeni rad. Tog dana, pošto sam krozodio se u kolonu, koja je se vratila u barake. Netom sam se povratio u baraku, prva mi je mjesna blin, da izvrsim u rednu program moje pravstavke. Potražio sam za svetu Svetotajstvom u drep, potražio sam zaštitni mješavini i posećio se na jedan kamen. Pripremio sam krušku koju je krenula u barakama. Ako je išao na kamen, da se svaki od nas svaki put prizljuči svojoj radnoj koloni. Kad je bilo i to getavo, pojedina kolona bi krenula u potocruku prema vratištu, odlazila bi svaka kolona u raznim pravcima počela na svoj određeni rad. Tog dana, pošto sam krozodio se u kolonu, koja je se vratila u barake. Netom sam se povratio u baraku, prva mi je mjesna blin, da izvrsim u rednu program moje pravstavke. Potražio sam za svetu Svetotajstvom u drep, potražio sam zaštitni mješavini i posećio se na jedan kamen. Pripremio sam krušku koju je krenula u barakama. Ako je išao na kamen, da se svaki od nas svaki put prizljuči svojoj radnoj koloni. Kad je bilo i to getavo, pojedina kolona bi krenula u potocruku prema vratištu, odlazila bi svaka kolona u raznim pravcima počela na svoj određeni rad. Tog dana, pošto sam krozodio se u kolonu, koja je se vratila u barake. Netom sam se povratio u baraku, prva mi je mjesna blin, da izvrsim u rednu program moje pravstavke. Potražio sam za svetu Svetotajstvom u drep, potražio sam zaštitni mješavini i posećio se na jedan kamen. Pripremio sam krušku koju je krenula u barakama. Ako je išao na kamen, da se svaki od nas svaki put prizljuči svojoj radnoj koloni. Kad je bilo i to getavo, pojedina kolona bi krenula u potocruku prema vratištu, odlazila bi svaka kolona u raznim pravcima počela na svoj određeni rad. Tog dana, pošto sam krozodio se u kolonu, koja je se vratila u barake. Netom sam se povratio u baraku, prva mi je mjesna blin, da izvrsim u rednu program moje pravstavke. Potražio sam za svetu Svetotajstvom u drep, potražio sam zaštitni mješavini i posećio se na jedan kamen. Pripremio sam krušku koju je krenula u barakama. Ako je išao na kamen, da se svaki od nas svaki put prizljuči svojoj radnoj koloni. Kad je bilo i to getavo, pojedina kolona bi krenula u potocruku prema vratištu, odlazila bi svaka kolona u raznim pravcima počela na svoj određeni rad. Tog dana, pošto sam krozodio se u kolonu, koja je se vratila u barake. Netom sam se povratio u baraku, prva mi je mjesna blin, da izvrsim u rednu program moje pravstavke. Potražio sam za svetu Svetotajstvom u drep, potražio sam zaštitni mješavini i posećio se na jedan kamen. Pripremio sam krušku koju je krenula u barakama. Ako je išao na kamen, da se svaki od nas svaki put prizljuči svojoj radnoj koloni. Kad je bilo i to getavo, pojedina kolona bi krenula u potocruku prema vratištu, odlazila bi svaka kolona u raznim pravcima počela na svoj određeni rad. Tog dana, pošto sam krozodio se u kolonu, koja je se vratila u barake. Netom sam se povratio u baraku, prva mi je mjesna blin, da izvrsim u rednu program moje pravstavke. Potražio sam za svetu Svetotajstvom u drep, potražio sam zaštitni mješavini i posećio se na jedan kamen. Pripremio sam krušku koju je krenula u barakama. Ako je išao na kamen, da se svaki od nas svaki put prizljuči svojoj radnoj koloni. Kad je bilo i to getavo, pojedina kolona bi krenula u potocruku prema vratištu, odlazila bi svaka kolona u raznim pravcima počela na svoj određeni rad. Tog dana, pošto sam krozodio se u kolonu, koja je se vratila u barake. Netom sam se povratio u baraku, prva mi je mjesna blin, da izvrsim u rednu program moje pravstavke. Potražio sam za svetu Svetotajstvom u drep, potražio sam zaštitni mješavini i posećio se na jedan kamen. Pripremio sam krušku koju je krenula u barakama. Ako je išao na kamen, da se svaki od nas svaki put prizljuči svojoj radnoj koloni. Kad je bilo i to getavo, pojedina kolona bi krenula u potocruku prema vratištu, odlazila bi svaka kolona u raznim pravcima počela na svoj određeni rad. Tog dana, pošto sam krozodio se u kolonu, koja je se vratila u barake. Netom sam se povratio u baraku, prva mi je mjesna blin, da izvrsim u rednu program moje pravstavke. Potražio sam za svetu Svetotajstvom u drep, potražio sam zaštitni mješavini i posećio se na jedan kamen. Pripremio sam krušku koju je krenula u barakama. Ako je išao na kamen, da se svaki od nas svaki put prizljuči svojoj radnoj koloni. Kad je bilo i to getavo, pojedina kolona bi krenula u potocruku prema vratištu, odlazila bi svaka kolona u raznim pravcima počela na svoj određeni rad. Tog dana, pošto sam krozodio se u kolonu, koja je se vratila u barake. Netom sam se povratio u baraku, prva mi je mjesna blin, da izvrsim u rednu program moje pravstavke. Potražio sam za svetu Svetotajstvom u drep, potražio sam zaštitni mješavini i posećio se na jedan kamen. Pripremio sam krušku koju je krenula u barakama. Ako je išao na kamen, da se svaki od nas svaki put prizljuči svojoj radnoj koloni. Kad je bilo i to getavo, pojedina kolona bi krenula u potocruku prema vratištu, odlazila bi svaka kolona u raznim pravcima počela na svoj određeni rad. Tog dana, pošto sam krozodio se u kolonu, koja je se vratila u barake. Netom sam se povratio u baraku, prva mi je mjesna blin, da izvrsim u rednu program moje pravstavke. Potražio sam za svetu Svetotajstvom u drep, potražio sam zaštitni mješavini i posećio se na jedan kamen. Pripremio sam krušku koju je krenula u barakama. Ako je išao na kamen, da se svaki od nas svaki put prizljuči svojoj radnoj koloni. Kad je bilo i to getavo, pojedina kolona bi krenula u potocruku prema vratištu, odlazila bi svaka kolona u raznim pravcima počela na svoj određeni rad. Tog dana, pošto sam krozodio se u kolonu, koja je se vratila u barake. Netom sam se povratio u baraku, prva mi je mjesna blin, da izvrsim u rednu program moje pravstavke. Potražio sam za svetu Svetotajstvom u drep, potražio sam zaštitni mješavini i posećio se na jedan kamen. Pripremio sam krušku koju je krenula u barakama. Ako je išao na kamen, da se svaki od nas svaki put prizljuči svojoj radnoj koloni. Kad je bilo i to getavo, pojedina kolona bi krenula u potocruku prema vratištu, odlazila bi svaka kolona u raznim pravcima počela na svoj određeni rad. Tog dana, pošto sam krozodio se u kolonu, koja je se vratila u barake. Netom sam se povratio u baraku, prva mi je mjesna blin, da izvrsim u rednu program moje pravstavke. Potražio sam za svetu Svetotajstvom u drep, potražio sam zaštitni mješavini i posećio se na jedan kamen. Pripremio sam krušku koju je krenula u barakama. Ako je išao na kamen, da se svaki od nas svaki put prizljuči svojoj radnoj koloni. Kad je bilo i to getavo, pojedina kolona bi krenula u potocruku prema vratištu, odlazila bi svaka kolona u raznim pravcima počela na svoj određeni rad. Tog dana, pošto sam krozodio se u kolonu, koja je se vratila u barake. Netom sam se povratio u baraku, prva mi je mjesna blin, da izvrsim u rednu program moje pravstavke. Potražio sam za svetu Svetotajstvom u drep, potražio sam zaštitni mješavini i posećio se na jedan kamen. Pripremio sam krušku koju je krenula u barakama. Ako je išao na kamen, da se svaki od nas svaki put prizljuči svojoj radnoj koloni. Kad je bilo i to getavo, pojedina kolona bi krenula u potocruku prema vratištu, odlazila bi svaka kolona u raznim pravcima počela na svoj određeni rad. Tog dana, pošto sam krozodio se u kolonu, koja je se vratila u barake. Netom sam se povratio u baraku, prva mi je mjesna blin, da izvrsim u rednu program moje pravstavke. Potražio sam za svetu Svetotajstvom u drep, potražio sam zaštitni mješavini i posećio se na jedan kamen. Pripremio sam krušku koju je krenula u barakama. Ako je išao na kamen, da se svaki od nas svaki put prizljuči svojoj radnoj koloni. Kad je bilo i to getavo, pojedina kolona bi krenula u potocruku prema vratištu, odlazila bi svaka kolona u raznim pravcima počela na svoj određeni rad. Tog dana, pošto sam krozodio se u kolonu, koja je se vratila u barake. Netom sam se povratio u baraku, prva mi je mjesna blin, da izvrsim u rednu program moje pravstavke. Potražio sam za svetu Svetotajstvom u drep, potražio sam zaštitni mješavini i posećio se na jedan kamen. Pripremio sam krušku koju je krenula u barakama. Ako je išao na kamen, da se svaki od nas svaki put prizljuči svojoj radnoj koloni. Kad je bilo i to getavo, pojedina kolona bi krenula u potocruku prema vratištu, odlazila bi svaka kolona u raznim pravcima počela na svoj određeni rad. Tog dana, pošto sam krozodio se u kolonu, koja je se vratila u barake. Netom sam se povratio u baraku, prva mi je mjesna blin, da izvrsim u rednu program moje pravstavke. Potražio sam za svetu Svetotajstvom u drep, potražio sam zaštitni mješavini i posećio se na jedan kamen. Pripremio sam krušku koju je krenula u barakama. Ako je išao na kamen, da se svaki od nas svaki put prizljuči svojoj radnoj koloni. Kad je bilo i to getavo, pojedina kolona bi krenula u potocruku prema vratištu, odlazila bi svaka kolona u raznim pravcima počela na svoj određeni rad. Tog dana, pošto sam krozodio se u kolonu, koja je se vratila u barake. Netom sam se povratio u baraku, prva mi je mjesna blin, da izvrsim u rednu program moje pravstavke. Potražio sam za svetu Svetotajstvom u drep, potražio sam zaštitni mješavini i posećio se na jedan kamen. Pripremio sam krušku koju je krenula u barakama. Ako je išao na kamen, da se svaki od nas svaki put prizljuči svojoj radnoj koloni. Kad je bilo i to getavo, pojedina kolona bi krenula u potocruku prema vratištu, odlazila bi svaka kolona u raznim pravcima počela na svoj određeni rad. Tog dana, pošto sam krozodio se u kolonu, koja je se vratila u barake. Netom sam se povratio u baraku, prva mi je mjesna blin, da izvrsim u rednu program moje pravstavke. Potražio sam za svetu Svetotajstvom u drep, potražio sam zaštitni mješavini i posećio se na jedan kamen. Pripremio sam krušku koju je krenula u barakama. Ako je išao na kamen, da se svaki od nas svaki put prizljuči svojoj radnoj koloni. Kad je bilo i to getavo, pojedina kolona bi krenula u potocruku prema vratištu, odlazila bi svaka kolona u raznim pravcima počela na svoj određeni rad. Tog dana, pošto sam krozodio se u kolonu, koja je se vratila u barake. Netom sam se povratio u baraku, prva mi je mjesna blin, da izvrsim u rednu program moje pravstavke. Potražio sam za svetu Svetotajstvom u drep, potražio sam zaštitni mješavini i posećio se na jedan kamen. Pripremio sam krušku koju je krenula u barakama. Ako je išao na kamen, da se svaki od nas svaki put prizljuči svojoj radnoj koloni. Kad je bilo i to getavo, pojedina kolona bi krenula u potocruku prema vratištu, odlazila bi svaka kolona u raznim pravcima počela na svoj određeni rad. Tog dana, pošto sam krozodio se u kolonu, koja je se vratila u barake. Netom sam se povratio u baraku, prva mi je mjesna blin, da izvrsim u rednu program moje pravstavke. Potražio sam za svetu Svet

SVETA GODINA — U nedjelju 24. studenoga održana je u bazilici sv. Petra u Rimu svećana pontifikalna sveta Božja po istočno-bizantskom obredu. Svećanom pontifikatu je prisustvovao sv. Otac a paskolski kardinala. Svi Otaci su aktivno sudjelovali u samoj liturgiji pjevajući načine dječevstva i glasno moliti nečijeg carigradskog simbola vjere, te blagoslovljajući vjeru posvećenu, mališim križem po istocnom obredu. Svećani pontifikat je održao antiohijski Patrijarha na konselebraciju pot. episkopa i većeg broja svećenstva.

Petru je bila propisana vjernika, među kojima se je nalazio i veliki broj hodočasnika iz svih krajeva svijeta. Preko sv. liturgije je pjevan hor ujedinjenih saborova raznih rimskih orijentiranih instituta. Na kraju liturgije sv. Otac je podijelio pristulima svećeni apostolskim blagoslov skopan s potpunim oprećenjem.

Generalnoj audijenciji, koju je održao sv. Otac u subotu 18. studenoga u bazilici sv. Petra u Rimu, prisustvovao je veliki broj hodočasnika iz Europe i Amerike. Među hodočasnima se naročito zapazio grupa bošnjačika iz Franjevaca, koji su došli u Rim pod vodstvom biskupa iz La Rochela. U svome govoru sv. Otac se posebno obratio ovoj grupi bošnjačika, prepucnjajući im, da svoje patnje snose kršćanskom strpljivošću.

— Iz Argentine je ovih dana otputovalo u Rim hodočaće od 300 vjernika. — U utorku 21. studenoga sv. Otac je pratio u svećanoj audijenciji novog kolumbijskog poslanika, koji Mu je ovom prilikom izjavio svoju akreditivnu pismu.

IZ MISIJA — U Misijama Katoličke Crkve uzdržava 76 visokoškolaru, na kojima studira 49.072 visokoškolaca. Kačko se katoličke misije nalaze u većini u kulturno i ekonomski zaostalim zemljama, to se iz ovoga može vidjeti, od kojih je važnija djelovanja. Crkve ne samo na vjersko, nego također i za kulturno, a po tom i za ekonomsku udržavanje ovih zaostalih zemalja.

— Sv. Otac je odlikovao visokim crkvenim odlikovanjem sv. Grgura Velikoga s. Pavla Chione, misionara liječnika, koji u Nijeru u britanskoj zapadnoj Africi sami vodi bolnicu, koja broji 80 kreveta. Osim toga o. Chione radi i u drugim misijanskim ambulantama pregleđujući i lječebni bošnjački.

— Dne 3. rujna kardinal prostokljeni Kongregacije za štareye vjere posvetio je u Rimu za biskupa jednog anamanskog svećenika. Kao što je pozato, sv. Crkva naseo je, da u misijanskim zemljama izrčim prije crkvenu upravu u ruke domaćih svećenika, pa se poduzima sve, da se bori domaćih svećenika povećati.

— U Indiji se radi na pripremi zakona, koji bi se ukinule kaste i svi državljani međusobno izjednacili. Katolici u Indiji se ne poseban način zaizmjenjuju za donošenje ovog zakona, pošto je postojanje kaste u protivnosti s temeljnim istinskim kršćanstvom, da su sv. Ilijadi i apostolu Božju među sobom braća, a prema tome, da su jednako vrijedni i ravнопravnji. Ako doveđe do donošenja ovoga zakona, Katolička Crkva će moći lakše i uspješnije razviti svoju misijušku djelatnost u ovom velikom azijskom narodu.

— CC. Sastre sv. Vinka Paulskog u Libanonu izdaju svakoga dana srođenici 1.000 besplatnih obroka. One osim toga izdaju 1.000 izbjeglica iz Palestine, redovito posjećuju 1.700 potrebnih obitelji i poučavaju skoro besplatno 10.000 djece. Prošle godine u libanonskim ambulantama pregledano je besplatno 226.000 bolesnika.

— Indokina, koja je, nema toga mnogo, dobila svoju državnu samostalnost, pak je tako takva primijenja za člana Organizacije Ujedinjenih Naroda, ima 26.000.000 stanovnika, od kojih su 1.600.000 katolici. Burma i Sijam imaju skupno 200.000 katolika.

— Holandskih katolika ima samo tri milijuna. Međutim oni vrlo brojno sudjeluju u misijekoj djelatnosti Crkve po čitavom svijetu. U misijama se seda nalazi 38 biskupskih, 7 apostolskih prefekata i 2892 misionara, koji su po narodnosti Holandci.

— **MIRABILE ILUD** zove se nova enciklika Sv. Oca Pija XII., koji poziva na molitvu kao posebnu pripravu za Božić u vrijeme, kad čovječanstvo prijeti najtežešnje oružju i kad je jedini lječik odstranjanje mirazla i širenje dana ljubavi.

SVEĆANA PONTIFIKALNA SV. MISA, koja je 24. studenoga u prisutnosti i uz stonovito sudjelovanje sv. Oca Pija XII., održana u crkvi sv. Petra u Rimu, održana je na taj način, da su radili preko liturgijskih jezika. Sam sv. Otac molio je u Uznesi i Vjevorovanju na grčkom jeziku.

TAJNI KONZILIOV održao je sv. Oca Pija XII. s većim brojem kardinala 11. prosinca. U svom govoru saopšio je sv. Otac, da će se na Budžanski osobno obaviti obred začvršavanja Svetih vrata u vatikanjskoj bazilici, dok će u drugim bazilicama to u njegovo ime činiti njegovi delegati, i to kardinal Tisserand u bazilici sv. Pavla, kardinal McCarran i kardinal Verde u bazilici sv. Marije Velike. Po tradicionalnom običaju bit će oproštane Svetе Godine prodjene za cijelu sljedeću godinu za one vjernike, koji nisu mogli posjetiti Rim. Uvjeti za to bit će točnije objavljeni.

IV. NACIONALNI KONGRES održali su u Rimu potekom mjeseca listopada talijanski katolici liječnici. Na Kongresu su uzeća u protres najnoviju liječničku objektiva s područja pediatričkih bolesti, tropične bolesti i s time u vezi djelovanje misionara. I končano se raspravljalo o primjeni tzv. Ogino-Krause metode u bračnom životu, za koju je rečeno, da može biti primjenjivana na određene liječničke uvjete, ragličite za svaki pojedini slučaj, i da može biti dopuštena samo u opravdanim slučajevima.

O. LOMBARDI iz Družbe Isusove, jedan od najznamenitijih propovjednika sadnjačnog, počeo je 1. prosinca novi naziv propovjednik, koji će trajati do Božića. O. Lombardi govori na talijanskom jeziku, a njegov govor prenosi 14 talijanskih radiostanica, svaki dan u 18,30 sati.

OD 3.-10. PROSINCA vjeća u Rimu raspravak učenjaka o kriminalstvu malojateljnih. Vjećanje ima istaknuto značaj, a imalo bi sluziti onima, koji se kači suci načine u potozaju, da stvore ispravu sud u djelima malojateljima u razmjeru neodobrenim prilikama.

KRISTU-RADNIKU posvećena je u Turinu jedna novosagrađena crkva. U Italiji tma sad svega devet takvih novih crkava posvećenih Kristu-Radniku.

NOVA KATEDRALA u Blasau u Portugalskoj Gvinti svećenici su otvorile 8. prosinca 1950. Katedralu se počela graditi 1935. g., a posvećena je Bezgrešnom Začetku.

JOHN CYRIN MAUDE, britanski konzervativni poslanik, obratio se nečavno na katoličku vjeru.

UNIJA SVICARSKIH LIJEČNIKA održala je svu godišnju sastanak tokom mjeseca studenog u Friburgu. Na sastanku je odlučeno, da će odsad udržavati primati u svoje redove i studente medicine.

AKCIJA APOSTOLIČKE SEDIS u svom 15. broju donose porod ostalog najnovijom održecu pape Pija XII., kojom sv. Otac određuje, da se odsad u Laurenčinskim litanijskim pozelje zavisa "Kraljice bez grijeha istočnog račeta" i imati dodavati zavisi "Kraljice, na nebo ušesno, molí za nas".

Isto u vezi s novo proglašenom dogmom Acta donose održecu Kongregacije Obređa, kojom novi misni obrazac u čast Djevice Marije u nebo Uzete, koji je bio određen za svečano proglašenje dogme Uznesenja na dan 1. studenoga o. g. Imu zamjeniti stari misni obrazac na Veliku Gospu, koja se slavi 15. kolovoza.

IDUCI FRANCUSKI MARIJANSKI KONGRES održaće se u godine 1954. u Lyonu, a to povodom stogodišnjice proglašenja Bezgrešnog Začetka Bl. Dj. Marije.

CRKVA POSVEĆENA UZNESENJU BL. DJ. MARLJE biti će 1952. gotova u Hirošimi, središtu japanskog katolicizma. Temelji ove crkve posvećeni su u kolovozu ove godine, tođe po godina nakon bombardiranja grada atombom bombo.

U LITVANIJI je prije rata bilo svega 12 nadbiskupskih i biskupskih. Od njih su 4 u izgnanju, 4 u Sibiru. 3 su umrli za vrijeme rata, dok je jedan nestao. Od 1.000.000 litvanskih katolika ima još jedva koji trag.

Iz katoličkog smjera

CASFOS katoličkog internacionalnog filmaškog društva, koji je dosad izlažen na francuskom, engleskom i spanjolskom jeziku, izlaže je na tal. nazivom "Casfot" i u njemu će se uključiti i 24 hodočasnika, a u sastavu 37 apostolskih škola te drugih stručnih škola s ukupno 304.790 učenika.

DREUBA ISUŠOVA ima danas u mjesecu siječnju 9.928 svećenika i braću, osim toga 54 svećenika, 24 hodočasnika, a u sastavu 37 apostolskih škola te drugih stručnih škola s ukupno 304.790 učenika.

INTERNACIONALNI KATOLICKI KONGRES EKSPERANTISTA održan je ove godine u Rimu. Idući kongres, koji će biti 53. te vrste, održat će se 1951. u Münchenu.

IZMEĐU HOLANDIJE I PORTUGALIJE bit će počev od proljeća 1951. uspostavljen stalni autocestni promet, koji će uključivati sluziti putničku hodočasninicu, koja budu u Bišku u Fatimu.

KAO PRVA ESKIMIKA, koja je stupila u sastanak čamplih sestara, bit će 15. veljače 1951. obučena sestra Pelagijska, kako javlja u Montréalu.

ALAN KEENAN O. F. M. NEUROSIS AND SACRAMENTS, Sheesh and Ward, 1950. I u ova knjige odjedno dodati za sve svećenike, koji radi na duhovnom pasteru. Autor raspravlja o najdjelatnijim pitanjima duševnih bolesti, koje su taj dječjomne istražili Freud i drugi moderni psihijatri, i potiskuju dati mnogo konkretnih savjeta i rješenja teških duševnih kompleksa, koji često nastaju kod vjernika preosjetljivosti savjeti.

A. RIVET, Traité des Congrégations Belges, Pariz, Špania 1944 — Traité du Culte Catholique et des Lois Civiles d'ordre religieux, Langres 1950. Ova dva djela poznatog francuskog pravnog historičara i profesora na katoličkom pravnom fakultetu izlažu su mnogo pažnje u krovovima, koji se interesiraju za pitanje odnosa između Crkve i države, i urednja državna na kršćanski principima. Drugo je izdalo u dva toma, od kojih prvi dio tokom 1947. g.

ALFONS STECKLER, Historia Juris canonici latini, Torino 1950. Autor ove nove povijesti kanonskog prava profesor je papinskog saluzianskog sveučilišta u Torinu. On je dosad izdavao nekoliko važnih rasprava za sve crkvene kanoniste.

THOMAS OHIM, redovnik benediktinski i profesor na sveučilištu u Milancu, predao je nedavno sv. Ocu u rokopsku svoju najnoviju knjigu, koju će uskoro sami zato što se ne mogao podnijeti samoučni stazu, gde je prosljedio sa ženom peti godine. Lako je u druge dane, može se zabaviti svakim drugim, ali botičini danima...

On se nego pridigne i postoji i opušta, nije što čuo, nije što čuo, ali staru Jakova je odušio da na danasnjim danima ne zaplatiti.

— Kako to, da si ikap dočao?

— Da, tako... ophodne mladići čovjek...

— Sad sam sam, rastao sam se sa ženom.

Vratila se k prvome mužu... reali je... nije joj htio dati dijete... pa je omisdrila i sikoro iscurila oči...

— A... a... tako... i tako... To je to!

Nisam znao... da je sve tako... i zaplatiti se star Jakov, zamisliti se i zaplatiti.

Filip ga nije gledao ni mario. Sav je zaređan u svoj bijeli kofti sa već odavan rasplasnjavaju u njegovoj drži. Došao je kraljicu sato zato što se ne mogao podnijeti samoučni stazu, gde je prosljedio sa ženom peti godine. Lako je u druge dane, može se zabaviti svakim drugim, ali botičini danima...

On se nego pridigne i postoji i opušta, nije što čuo, nije što čuo, ali staru Jakova je odušio da je spomenuo Božić i botičine blagdane, a pokrivajući na postoljima kao da je gurnuo s nekim gadenjem i presdrom.

— Otac je bio tu. Kad se je smrdo, umro granu i pričvrski u zid, u kuhinjskom stropu.

Filip je morao njegove kretnje, podrugljivo se amuljio i dosadivao uz rascršćenu vratu. Končano mu dosada dode do grla.

— Što će ti giugovati! klitne ne strpljivo.

— U gradu još nekošao, gdje nije čitava dro, od poda do stropa, a sve — pravi vašar. Daj radij na stol.

da se najedemo pošteno. Bacu ti granu u vatru. To je giupost!

— Otac i mali, čuvati to, zadrži.

Cijedi ti — pride mu staru zadrži se svezati da ne piame.

— Što bi korišćio da je bacim u vatru? Ništa. Ona

ba se zelenjala u srcu. Bac sive u valuru, arce, ašco, aščo, da ti sagori božićna grana. Ti... i... Luda glavo! Grad je u njemu dušu. Osteo si tudi zemlja. Prav je, da te je ostavila. Hodeš ili bidi čovjek, postidi se i plazi. Sad nis je čovjek. Kad se postidi, kad zaplači, bit će opet čovjek.

Rio je star Jakov čovjek zemlja,

odvri mudar, da bi to mogao razumjeti

sak, kome je grad crkostoku duži na

paruljiv i mai užan prizem, besvjorejem.

Trebao je ostati na sebi. Kad bi u badi

je juči pošao u šumu po jednu grana

gledanju na kršćanske vrednote.

AL NADJEN (Zvijezda), katolička

revija, koja je prije rata izlažena u Iraču,

anda, a danas je ponovo počela izlaži

na. Ona je službeno glasilo kaldejatog patrijar-

ata i današnjeg kraljevstva.

Bac je u ogan, a ona će i dalje

zivjeti u arcu, dok ima čovjeku na

zemlji — reče starac pokazujući rukom

na krov, gdje je u božićnu grana padala

kap od gnosa, što li je sve prošlo kroz

mučnu nezadružnu svinu, no te je noći za-

plakao.

PREDSTAVNICI svih katoličkih redova održali su u Rimu kongres, na kojem su raspravljali o aktuelnim pitanjima. Na temelju prijedloga, koji su podali na kongres, izrađen je deo načrta za raspodjelu redova u pitanju uprave i redovničke discipline. Narodčita se raspodjela redova u pitanju uprave, potreboma aktivnog života.

NOVA KATOLICKA RADIOSTANICA prorodila je u Wolfsburgu u Nemackoj. Nova radiostanica spada medju najmoderne radiostanice u centralnoj Evropi.

ZA PREFEKTA SV. KONGREGACIJE JE KEDDOVAC postavljen je kardinal McCarran, čija je do danjega u svojstvu prefekta vodi i poslove Sv. Kongregacije obreda.

Božićna grana

(Nastavak a str. 7.)

veseli, tako može i plakati No stari Jakov je odušio da na danasnjim danima ne zaplatiti.

Ne mogavši da Filipa sramati pravu razloga dolačka, otac se izravno obrati na nj:

Kako to, da si ikap dočao?

— Pa... tako... ophodne mladići čovjek...

— Sad sam sam, rastao sam se sa ženom.

Vratila se k prvome mužu... reali je... nije joj htio dati dijete... pa je omisdrila i sikoro iscurila oči...

— A... a... tako... i tako... To je to! Nišam znao... da je sve tako... i zaplatiti

se star Jakov, zamisliti se i zaplatiti.

Filip ga nije gledao ni mario. Sav je zaređan u svoj bijeli kofti sa već odavan rasplasnjavaju u njegovoj drži. Došao je kraljicu sato zato što se ne mogao podnijeti samoučni stazu, gde je prosljedio sa ženom peti godine. Lako je u druge dane, može se zabaviti svakim drugim, ali botičini danima...

On se nego pridigne i postoji i opušta, nije što čuo, nije što čuo, ali staru Jakova je odušio da je spomenuo Božić i botičine blagdane, a pokrivajući na postoljima kao da je gurnuo s nekim gadenjem i presdrom.

— Što će ti giugovati! klitne ne strpljivo.

— U gradu još nekošao, gdje nije čitava dro, od poda do stropa, a sve — pravi vašar. Daj radij na stol.

da se najedemo pošteno. Bacu ti granu u vatru. To je giupost!

— Otac je u ogan, a ona će i dalje

zivjeti u arcu, dok ima čovjeku na

zemlji — reče starac pokazujući rukom

na krov, gdje je u božićnu grana padala

kap od gnosa, što li je sve prošlo kroz

mučnu nezadružnu svinu, no te je noći za-

plakao.

Svetan Božić
svim suradnicima, pretplatnicima i čitateljima
želi Uredništvo i Uprava lista